

ROVERSKÝ KMEN

*skautský časopis
pro rovery
a rangers*

Věřím, tedy jsem

OBSAH

Editorial **3**

PŘEHLED

Ze světa **4**

Z hnutí **6**

TÉMA

Anketa: Jak se změnil váš pohled na slib **9**

Jiná víra – jiný skauting? **13**

Duchovní hodnoty skautingu očima kněze **17**

ROVERING

Skauti se ohlíží za nečekaným živlem **22**

Sloupkořadí **26**

OKNO

Od zákopů po Unii. Výstava přibližuje české dějiny **28**

Málo pracovních zkušeností, ale se skautem v CV **31**

Žijeme v zajetí pravěkého mozku **34**

ČEKATELSKÁ

Skautská výchovná metoda: Známa – neznámá **38**

POZVÁNKY

Nebát se říznout do družinového systému **42**

Středoevropské Jamboree 2022 v ČR **43**

Pozvánky **46**

9

JAK SE ZMĚNIL VÁŠ POHLED
NA SLIB?

13

JINÁ VÍRA – JINÝ SKAUTING?

22

SKAUTI SE OHLÍŽÍ
ZA NEČEKANÝM ŽIVLEM

28

VÝSTAVA O ČESKÝCH DĚJINÁCH

43

CEJ 2022 V ČESKÉ REPUBLICE

Vydavatel

Junák – český skaut, Tiskové a distribuční centrum, z. s.

Senovážné nám. 24, 110 00 Praha 1

IČ: 64934926

tel.: 234 621 223, e-mail: tdc@skaut.cz

web: www.skaut.cz/tdc

www.skaut.cz/obchod

Redakce

Junák – český skaut, Tiskové a distribuční centrum, z. s.

Senovážné nám. 24, 110 00 Praha 1

e-mail: kmen@skaut.cz

web: kmen.skauting.cz

archiv: casopisy.skaut.cz

Šéfredaktoři

Kristýna Pechová – Týna
a Vojtěch Kousal – Kousy

Editor

Matěj Richtř – Vypravěč

Redaktoři

Simona Šustrová – Sasanka

Vojtěch Brodský – Wojtziech

Anna Vařeková – Barbie

Petra Běnková – Peťa

Karolína Černá – Kája

Petra Sýkorová – Surikata

Markéta Těhalová – Maki

Tereza Hrubešová – Terka

Šarka Porvichová – Šťovik

Ondřej Vodička – Miego

Korektury

Lucie Víchová – Lucka

Barbora Čecháčková – Barča

Dále na tomto čísle spolupracovali autoři článků, fotografií a ilustrací.

Autorka titulní strany

Magdaléna Bohuslavová

Grafická úprava a zlom

Imagemakers – Jitka Turbáková

e-mail: info@imagemakers.cz

www.imagemakers.cz

Tisk

Triangl, a.s.

Předplatné

SEND Předplatné s. r. o.

www.send.cz/skaut

Uzávěrka čísla 122 bude 20. října.

Vydávání skautských časopisů je spolufinancováno společností Kolibřík Energie, která je aktuálním dodavatelem projektu Skautská energie.

www.skautskaenergie.cz

EDITORIAL

Čeká nás nejistý podzim

Tyto řádky píšu na samém konci léta, které bylo pro řadu z nás vytouženým návratem k „normálu“. Mohli jsme volně cestovat, sdružovat se, bavit se. Jediným mementem pandemických měsíců je, zdá se, povinnost nosit roušky v uzavřených prostorách a nutnost se čas od času prokázat testem nebo očkováním. Tečka. Po loňské zkušenosti ale víme, že nemusí být zdeleka definitivní.

Podzim bývá každoročně začátkem nového školního i skautského roku, který s sebou pochopitelně přináší nové začátky, prostoupené, jak jinak, nejistotou. Tím spíš, že se po dlouhých měsících školy a práce z domova učíme fungovat zase „postaru“. Aby toho nebylo málo, začátkem října proběhnou sněmovní volby. I jejich výsledek je zatím jedna velká neznámá.

Právě ve chvílích, kdy ani sebelepší prognostik s jistotou neřekne, jak to dopadne, nezbyde ani nám, rozumem nadaným bytostem, než pokorně sklonit hlavu a dát prostor víře. Víře v to, že nás ochrání výtobytky moderní vědy nebo něco nad námi; že v příští vládě zasednou ti, kteří budou naši zemi řídit v souladu s mými očekáváními; že to na nové škole zvládnou. V samotném skautingu pak víra představuje jeden ze tří základních pilířů, které ovlivňují podobu skautského slibu i zákona, a tím celého našeho programu.

Při listování tímto číslem byste rozhodně neměli přehlédnout článek od Barbie, která vyzpovídala skautky a skauty z několika zemí, aby zjistila, jaký mají víra a náboženství vliv na podobu skautingu u nich doma. K zamýšlení nejen nad prvním skautským principem vás pak, doufám, navnadí rozhovor se skautským knězem Josefem Prokešem – Křikem nebo anketa o vnímání skautského slibu.

Na dalších stránkách se pak dozvíte třeba to, jak využít skautské zkušenosti při psaní životopisu, jak nevletět do spárů konspirátorů nebo na jaké akce se můžete těšit v příštích měsících. V neposlední řadě jsme se také pokusili ohlédnout za létem, například dvěma vzpomínkami na červnové tornádo, které se přehnal jižní Moravou.

**Milé rangers, milí roveři,
ať vám časopis v duchu našeho hesla dobře slouží.
Kousy**

FOTO PETR KUBÍČKO – MIMON

POLSKO POPICHUJE USA NOVÝM MEDIÁLNÍM ZÁKONEM

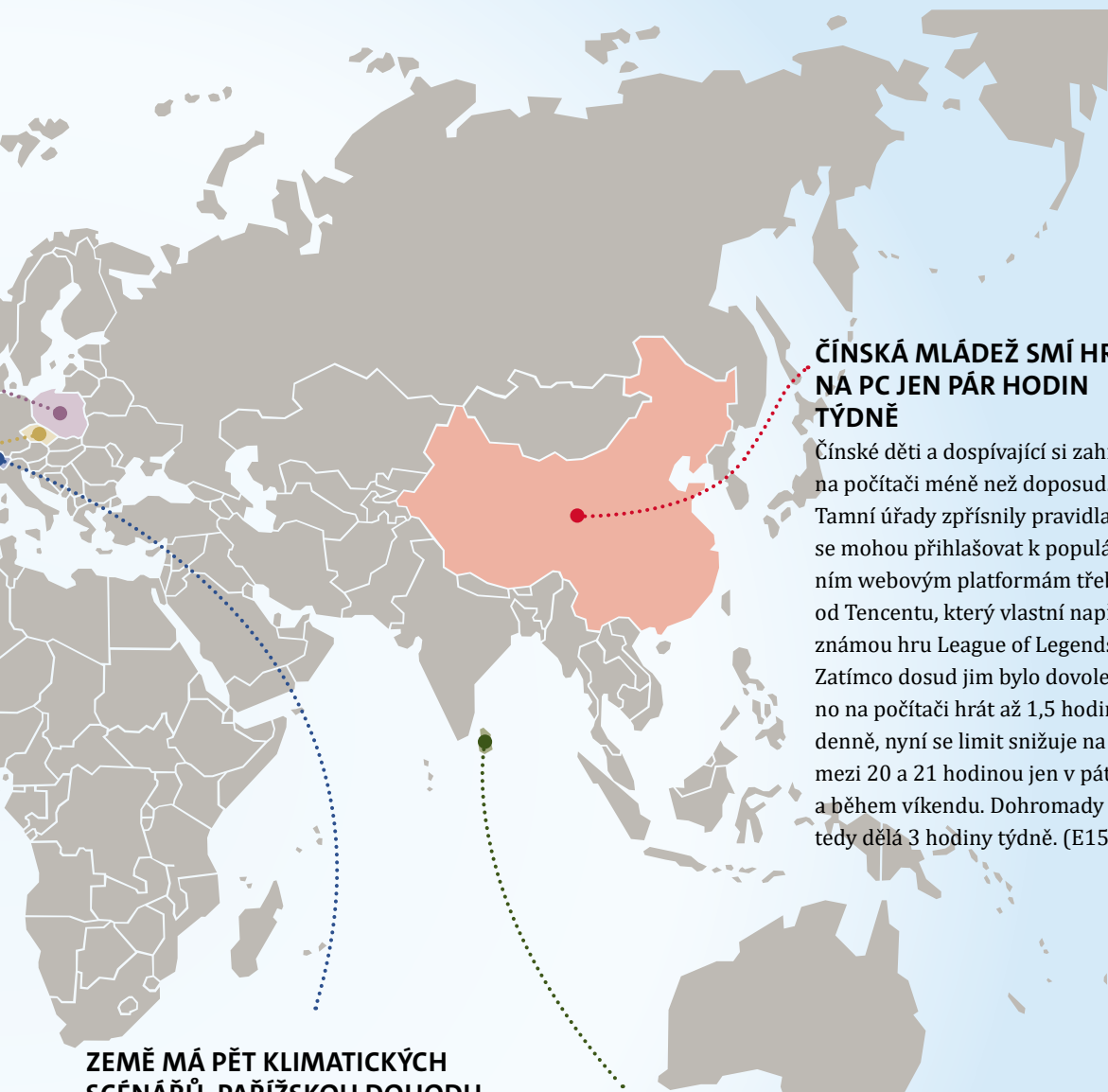
Dolní komora polského parlamentu schválila kontroverzní mediální zákon, který zakazuje vlastnictví sdělovacích prostředků subjektům mimo Evropský hospodářský prostor. Zákon je chápán jako útok na nezávislou televizní stanicí TVN, která často kritizuje polskou vládu a jejímž majitelem je americká společnost Discovery. Zákon vyvolal silnou kritiku i rozepře v polském vládním uskupení. (Respekt)

MLADÁ PILOTKA OKOLO SVĚTA

Devatenáctiletá pilotka Zara Rutherford v polovině srpna vyrazila z Belgie na let kolem světa. Chce se stát nejmladší ženou, které se podaří obletět svět, a srovnat se tak s mužským rekordmanem osmnáctiletým Britem Travisem Ludlowem. Svoji cestou by Rutherford také ráda motivovala ženy a dívky ke kariéře v technických oborech. „Zastávku udělám například v Saúdské Arábii. Chci v zemích, kde jsou velké rozdíly mezi muži a ženami, ukázat, co všechno mohou ženy dělat,“ uvedla. (Respekt)

JIZERSKOHORSKÉ BUČINY SE DOSTALY NA SEZNAM UNESCO

Jizerskohorské bučiny zabírají plochu zhruba 27 kilometrů čtverečních na severním úbočí Jizerských hor od Oldřichova v Hájích po Lázně Libverda. Území je pozoruhodné smíšenými a bukovými lesy na strmých svazích s unikátní geomorfologií. Nejcennější vnitřní část má zhruba deset kilometrů čtverečních a kolem je ochranné, zhruba 17kilometrové pásmo. Jde o jednu z nejzachovalejších a přírodně nejceněnějších částí v CHKO Jizerské hory. (aktualne.cz)

ČÍNSKÁ MLÁDEŽ SMÍ HRÁT NA PC JEN PÁR HODIN TÝDNĚ

Čínské děti a dospívající si zahrají na počítači méně než doposud. Tamní úřady zpřísnily pravidla, kdy se mohou přihlašovat k populárním webovým platformám třeba od Tencentu, který vlastní například známou hru League of Legends. Zatímco dosud jim bylo dovoleno na počítači hrát až 1,5 hodiny denně, nyní se limit snižuje na čas mezi 20 a 21 hodinou jen v pátek a během víkendu. Dohromady to tedy dělá 3 hodiny týdně. (E15)

ZEMĚ MÁ PĚT KLIMATICKÝCH SCÉNÁŘŮ, PAŘÍŽSKOU DOHODU MŮŽE PLNIT JEDEN

Pomyslnou hranici globálního oteplování překročíme už ve 30. letech tohoto století. Lidská činnost a zejména produkce skleníkových plynů má vliv na klimatické výkyvy a extrémní jevy. S takovými závěry přišel Mezivládní panel Organizace spojených národů pro klimatickou změnu. V nové zprávě upravil predikce o vývoji oteplování, varuje před nenávratnými změnami a představuje pět možných scénářů do konce století. (iRozhlas)

NA SRÍ LANCE MAJÍ SLONI VLASTNÍ PRÁVA

Několik stovek slonů chovaných v zajetí na Srí Lance obdrželo vládní identifikační průkazy vybavené biometrickými údaji. Nově schválený zákon také jasně definuje jejich práva – na slonech nelze jezdit v opilosti, chobotnatci nesmějí pracovat při těžbě dřeva více než čtyři hodiny denně nebo v noci, a je zakázáno zneužívat k práci slůňata. Zákon se týká i turistů, kteří nesmí jet na slonovi ve více než čtyřech a pouze s vypolstrovanými sedačkami. Zvíře má také právo na lékařskou prohlídku každého půl roku. (Respekt)

SOUČÁSTÍ JUNÁKU JE LETOS TĚMĚŘ 69 TISÍC SKAUTŮ A SKAUTEK

Podle Zprávy k registraci 2021 i během nelehkého roku celkový počet členů a členek narostl, už 15. rokem po sobě. Z důkladnější analýzy však vyplývá, že pandemie a související omezení měla na mnoha místech negativní vliv. Došlo k propadu počtu mladších členů, zejména v kategoriích světlušek, vlčat a benjamínků. Počet naberaných nováčků klesl o více než 25 %. Méně účastníků taky zaregistrovali vzdělávací a kvalifikační kurzy.

(krizovatka.skaut.cz)

MOOT 2025 PROBĚHNE V PORTUGALSKU

Sedmnácté setkání dospělých roverů a rangers bude pod záštitou Portugalské národní skautské organizace. Desetidenní setkání proběhne se sloganem „Zapojit se s Portugalskem!“ (“Engage with Portugal!”). Účastníci mohou spolupracovat například s dalšími rovery z cizích zemí nebo místní komunitou.

(scout.org)

ŠPALEK SE STAL NOSITELEM ŘÁDU STŘÍBRNÉHO VLKA

Bratr Tomáš Řehák – Špalek převzal nejvyšší skautské ocenění. Špalek se po pádu komunismu v roce 1989 angažoval jako jeden z iniciátorů obnovy Junáka. Současně se účastnil kurzů WOSM na obnovu organizace a nabyté dovednosti a znalosti využíval v její prospěch. Nyní je členem rady Vzdělávacího střediska Gemini a podílí se na formování poslání a strategie Skautského institutu.

Řád oceňuje mimořádné zásluhy na rozvoji českého hnutí a šíření jeho myšlenek. Vyznamenání může nést pouze 12 žijících nositelů v jeden okamžik.

(krizovatka.skaut.cz)

VYŠLA PŘÍRUČKA UDRŽITELNÝCH SKAUTSKÝCH AKCÍ

Příručka PUSA vytvořená odborem Skauti na Zemi nabízí manuál, jak organizovat skautské akce odpovědně vůči přírodě. Příručka řeší pět oblastí typických při plánování akcí a nabízí také nápady, jak rozvíjet odpovědnou spolupráci s okolím. Odbor si slibuje, že PUSA povzbudí organizační týmy skautských akcí ke zvažování širších souvislostí svých rozhodnutí.

(krizovatka.skaut.cz)

SPUSTILA SE NOVÁ DATABÁZE ZÁKLADEN

Při hledání místa na přespání pro vícedenní výpravu, kurz, či jinou akci je možné nyní využít databázi zakladny.skaut.cz. Stačí napsat lokalitu výpravy, například „Železné hory“, počet lidí a požadovaný termín, a databáze vyhledá všechny základny, jejich obsazenost a ceny.

(krizovatka.skaut.cz)

JUNÁK HLEDÁ ORGANIZÁTORA ELIXÍRU 2022

Každoroční setkání pro vedoucí Elixír stále nemá svého pořadatele. Akce bude v říjnu 2022 a organizační tým má obvykle 5–10 členů. Celé zadání je k dispozici na Křižovatce v sekci Zpravodajství. Přihlašování probíhá do 31. října.

(krizovatka.skaut.cz)

ROVERSKÝ KMEN SE POTKAL SE ČTENÁŘI

S workshopem zaměřeným na mediální gramotnost a skautská média navštívilo šéfredaktorské duo časopisu Roverský kmen (RK) o letních prázdninách dva roverské tábory, Našrot a RT.

„Každý rok sháníme alespoň jednoho externistu, který může účastníkům přinést něco, co my nemůžeme. Jakmile jsme viděli takovou nabídku a ještě z prostředí, které je všem účastníkům i nám blízké, museli jsme Týnku s Kousym pozvat,“ řekl za tým Našrotu Václav Macháček – Eda. Díky pozitivním ohlasům chce vedení RK v podobném programu pokračovat i příští rok, v případě zájmu můžete psát na kmen@skaut.cz.

(red)

JAMBOREE 2027 BUDE POŘÁDAT POLSKO

Celosvětové setkání skautů a skautek bude pořádat Hecerství, polská interpretace skautingu, rozhodla Světová skautská konference. Organizátoři plánují program zaměřený na téma „odvážně“ (“bravely”), chtějí tím podpořit další generaci mladých vedoucích.

(scout.org)

TÉMA

FOTO ARCHIV STŘEDISKO RADOST A NÁDEJE PEROUN

Anketa: Jak se změnil váš pohled na skautský slib?

Jiná víra – jiný skauting?

Duchovní hodnoty neexistují jen v duchovním světě, říká skautský kněz.

ANKETA: JAK SE ZMĚNIL VÁŠ POHLED NA SKAUTSKÝ SLIB?

AUTORKA PETRA SÝKOROVÁ

Skautský slib je kouzelný okamžik v životě každého člena Junáka a závazek na celý život. Podřizujeme se nejvyšší Pravdě a Lásce, abychom mohli být po všech stránkách dobrými lidmi. Co pro rovery a rangers znamená složení slibu teď a co pro ně tato slavnostní chvíle znamenala dříve?

KATEŘINA ČERNÁ – HVĚZDIČKA, 17 LET

Funguje v roli oddílové rádkyně v Českých Budějovicích. Neustále čte, mučí kytaru a toulá se po lesích. Studuje gymnázium, píše básně a jí porridge zásadně studený.

Složení slibu je podle mě jedno z nejdůležitějších mezníků skautské poutě každého z nás. Ten milník jsem překročila před šesti lety a provází mě dodnes. Myslím, že tenkrát jsem nedokázala chápat veškeré jeho souvislosti. Teprve časem se tomu pomalu učím.

Dříve to byl závazek, něco, co jsem se rozhodla dodržovat a toužila vepsat do svého života. Postupem času vnímám slib jako ukazatel cesty, průvodce dobami dobrými i zlými. Učím se přijímat vlastní pády, respektovat své „jak dovedu nejlépe“ a hledat cesty, jak mohu tento slib naplňovat nejen ve skautském životě.

Nejnáročnější částí je pro mě v těchto dobách závazek vůči nejvyšší Pravdě a Lásce. Někdy ji sotva vidím, ztrácí se v divokých vodách, ale hluboko uvnitř vím, že nejvyšší Pravda a Láska neumírá. Snažím se být vůči ní otevřená a naučit se s ní pracovat, vést dialog svého duchovního života a věřit, že se jednou budu moci ohlédnout na celou svoji skautskou pout' a říci si, že jsem obstála.

KRISTÝNA PETRÁSKOVÁ – DŘEVO, 20 LET

Pochází ze střediska 13 klíčů v Lomnici nad Lužnicí. Studuje Přírodovědeckou fakultu na Jihočeské univerzitě. Mezi její záliby patří focení, chemie a hraní na kytaru.

Slibovala jsem ve 14 letech, protože je to zvykem v našem středisku. Předtím, asi o dva roky dříve, jsem chtěla slib z jediného důvodu: abych zaplnila kroj. Ve středisku mi v tu dobu doporučili, ať počkám alespoň 12 měsíců, že bych nejdříve měla pochopit,

co to vlastně je. O rok později jsem se necítila na to, že bych se k takovému slibu chtěla zavázat. Připadala jsem si, že ho nejsem hodna, a tak jsem čekala až na další rok.

Zpětně si myslím, že bylo velmi přínosné, jak jsem se vyvíjela a zkoumala slib až do té chvíle, kdy jsem byla sama připravena k tomuto závazku. Věřím, že jsou lidé, kteří toto břímě unesou už na začátku skautského věku, ale můj příběh je tento a nestydím se za něj.

S odstupem času slib беру zase z jiné stránky – jako součást života, jisté pravidlo, jak být lepším člověkem, a to díky kurzu Trignis a dalším okolnostem v mém životě. Myslím si, že vývoj skauta a slibu je neustálý a měl by být podporován i v roverském a pozdějším věku.

MARTIN JANOŠ – NINJA, 32 LET

V hnutí je 19 let, z toho 10 roků jako vedoucí střediska Hraničář Jirkov. Několik let vedl oddíl R&R. Pracuje jako hasič na pražském letišti. Baví ho cyklistika, turistika a sbírání turistických známek.

Skautskou lilii jsem si přišel nad levou kapsu kroje v roce 2002 ve věku 12 let. V Junáku jsem byl sotva půl roku. Každopádně mě skautování úplně nadchlo a slib jsem si toužil složit, abych mohl hrdě nosit odznak na kroji. Před dvěma lety při příležitosti třiceti let od obnovy činnosti jsme na letním táboře uspořádali slavnostní složení skautských slibů pro činovníky. Vytvořili jsme úžasnou atmosféru a hrdě odříkali znovu ta krásná slova.

Vždy jsem se snažil co nejvíce dodržovat všechny tři body skautského slibu a celkem s klidnou duší můžu prohlásit, že se mi to daří dodnes. I když ne vždy je jednoduché zachovat se správně a podle skautských zákonů, vědomí, že na kroji nosím slibový odznak, mi připomíná, že se musím chovat tak, abych jej mohl vlastnit i nadále.

JITKA VEJTASOVÁ – LEMON, 21 LET

Vede 67. oddíl Herbae v Brně. Má v plánu být nadšená sociální pedagožka. Miluje květiny a dobré jídlo. Duší je to snílek stojící pevně na zemi. Občas se věnuje parašutismu.

Když slyším pojem „skautský slib“, moje myšlenky hned míří ke chvíli, kdy jsem před sedmi lety stála u slavnostní vlajky a odříkávala tato věrně známá zavazující slova k sobě samé. Ceremoniální okamžik u ohně pro mě v té době znamenal závazek k tomu, být lepším člověkem. Pohled na slib jako takový se mi změnil letos na táboře, kde jsme společně s druhou vedoucí šátkovaly nové skautky a předávaly jim skautskou lilii. V té chvíli jsem pochopila, že odříkání té formulky u vlajky a Základů junáctví není jen závazkem k sobě samé, ale i k vlasti, přírodě, přátelství a jednotě všeho okolo. Cítila jsem vděčnost za to, že mohu být svědkem něčeho tak silného a podstatného, jako je právě tento okamžik, kdy se ze světlušky stává skautka nebo z vlčete skaut.

Zachovávat slib však není jednoduché, pro mě osobně je velkou výzvou dodržovat první pilíř, a to odpovědnost k sobě. Udělat si čas na své koníčky a odpočinek bývá někdy obtížné, věřím ale, že se v tomto zlepšuji. Naopak se cítím vcelku silná v dodržování skautských zákonů a jejich aplikaci v běžném životě.

MICHAL ŠTROBL – VLOČKA, 27 LET

Vede středisko Vavéha a 15. oddíl v Českých Budějovicích. Funguje jako správce základny Valcha. Dříve byl v České táborské unii. Povoláním je učitel, má malou dceru Šárku a volnočasově se realizuje jako muzikant.

Tu čest nosit slibový odznak mám od roku 2009 (v hnutí jsem 15 let). Složení slibu je pro mě závazkem a osobní manifestací životního kréda. Zosobněním toho, co Zdeněk Šmíd kdysi popsal v jedné povídce. Ptají se v ní reportéři zasloužilého kajakáře, jak se chystá na zápas s řekou. Odpoví jim, že bude zápasit sám se sebou a řeka se na něj bude přitom dívat. Ve slibu vidím připomínku Markýzovy každodennosti – totiž neustálý zápas se sebou samým, ve kterém chci obstát. Ať už proti vlastnímu pohodlí, nebo neférovosti. Skaut by se u sebe samého neměl spokojit s málem.

Je-li pro mne opravdu něco těžkého při plnění slibu, pak jde o umění popasovat se s viděním skautské myšlenky u jiných a schopnost s tím naložit. Součástí „povinnosti“ skauta není zdaleka jen velké viditelné gesto, ale i běžná, pečlivě odvedená činnost. Lhostejno, jestli ve vedení Junáka, nebo u vlčat. Není lepší po sobě nechat dobře uklizenou základnu s připraveným dřevem, než stihnout tisíc her a zanechat špinavou vizitku? ●

FOTO ARCHIV RESPONDENTKY, PETR ZIKMUND

FILM DENISY GRIMMOVÉ A JANA BUBENIČKA

Myši patří do NEBE

CO SE ŠKÁDLIVÁ,
TO SE NEŽERE

V KINECH OD 7. ŘÍJNA

PRODUČENTI

ANIMOVN

REPRODUČENTI

ZA PODPORY

REGIONÁLNÍ SUBSIDANCE

MEDIÁLNÍ PARTNERI

HLAVNÍ PARTNER DISTRIBUCE

MĚSTO POZNÁNÍ

© Přispěvatelé OpenStreetMap

OLOMOUČÍ V ARTUROVÝCH STOPÁCH

Máte rádi **šifry, tajemství a dobrodružství**? Pokud ano, vyzkustejte naši městskou badatelskou hru **Město poznání**. Hra vás zavede na zajímavá místa **v Olomouci** a seznámí vás také s některými klíčovými událostmi z české historie. Začnete v pokladně **Pevnosti poznání**, kde dostanete **batůžek s prvními indiciemi**, které vás provedou centrem Olomouce. Počíváte se například do kostela, kavárny nebo parku.

Trasa je dlouhá 6 km a zabere 3–4 hodiny. Je potřeba mít sebou chytrý mobilní telefon.

Doporučený věk: od 15 do 100 let.

Termíny si rezervujte telefonicky (58 5634145) nebo osobně v pevnostní pokladně. Více o pravidlech na www.pevnostpoznani.cz

JINÁ VÍRA – JINÝ SKAUTING?

AUTORKA ANNA VAŘEKOVÁ – BARBIE

Povinnost k Bohu je jedním ze základních principů skautingu. Vždyť sám zakladatel skautingu vystavěl organizaci na základech křesťanské víry. V Česku není víra v Boha podmínkou pro vstup do Junáka. Jak zažívají někteří roveři skauting v zemích s vysokým podílem věřících a jak víra ovlivňuje vnímání skautingu nejen u nás si můžete přečíst v tomto článku.

KŘESŤANSTVÍ V MENŠINĚ

Jmenuji se Toan, jsem rover z Da Nang ve Vietnamu. Skautem jsem už přes deset let a v minulosti jsem vedl koedukovaný sedmičlenný skautský oddíl.

Osobně se hlásím ke katolické církvi, křesťanství ve Vietnamu je však minoritní náboženství. Pouze pět procent lidí jsou tu katolíci, naprostá většina uctívá předky nebo se hlásí k buddhismu.

Myslím si, že víra ovlivnila můj pohled na skauting, díky ní se snažím být přítelem všech lidí a pomáhat lidem kolem sebe, jak jen můžu. Nechápu lidi, kteří nechtějí ostatním pomáhat.

V našem roverském oddíle se společně modlíme k Bohu na začátku a na konci každé schůzky. Vypouštíme tuto tradici jen v případě, že se na naší schůzku přidá někdo, kdo není katolického vyznání. Co se skautského programu týče, často chodíme na mše a taky pomáhat místnímu církevnímu společenství. Skautské dovednosti, jež získáváme, a hry, které na schůzkách hrajeme, jsou ale úplně stejné jako hry a dovednosti jiných zdejších skautů.

Majoritní víra mé země neovlivňuje celkovou podobu skautingu, není reflektována ve slibu a zákonu. My katoličtí skauti nejsme moc rozdílní od ostatních. Můžeme ale nosit nášivku kříže nad pravou kapsou kroje, abychom ukázali, že jsme katoličtí skauti.

Slib a zákon používáme původní, stejné jako skauti, kteří nevěří v křesťanského Boha. Takže rozdíly jsou v podstatě jen v tom, že my se na schůzkách modlíme, jsme aktivní v kostele a komunitě a během skládání skautského slibu nám kněz žehná. To můžeš vidět na fotce z mého slibového ceremoniálu. Slib obsahuje zmínky odkazující na víru, ale ne na žádnou konkrétní.

Aby mohl ve Vietnamu člověk vstoupit do skautské organizace, musí být nábožensky založený, v něco věřit. Skauti tady jsou otevření vůči jiným náboženstvím a není to žádná tabu, ale člověk bez víry v ne-

může do organizace vstoupit. Samozřejmě u křesťanských oddílů, jako je ten můj, bereme jen věřící katolíky. Z mého osobního pohledu si myslím, že lidé s rozdílnými náboženskými přesvědčeními prožívají skauting rozdílně.

Text vietnamského skautského slibu

“Lời Hứa Hướng Đạo: Tôi xin lấy danh dự hứa cố gắng hết sức:

- Làm bổn phận đối với tín ngưỡng tâm linh, tổ quốc và quốc gia tôi.

- Giúp ích mọi người bất cứ lúc nào.

- Tuân theo luật Hướng Đạo.”

“On my honour, I promise:

That I will do my best to do my duty to my religion, to my country and myself.

To help other people at all times and

To obey the Scout Law.”

„Na svou čest slibuji,

že se budu snažit plnit své povinnost k víře, k mé zemi a k sobě,

pomáhat druhým v každé době

a zachovávat zákony skautské.

KDYŽ JDE VÍRA STRANOU

Jmenuji se Mark, jsem z Libanonu, je mi 17 let a skautem jsem pět let. V současné době působím jako zástupce vůdce oddílu. Jsem členem Maronitské katolické církve.

Moje země má spoustu různých náboženských vyznání (67,6 % islám, 32,4 % různá křesťanská vyznání, převážně maronité, pozn. redakce), ale narozdíl od dalších místních skautských organizací není moje organizace spojená s žádným náboženstvím. Má osobní víra neovlivňuje způsob, jakým se skautingu věnuji, v našem oddíle máme různá vyznání a nepřednostňujeme ani jedno.

Maronitská katolická církev je vyznává katolickou víru a má kořeny právě v Libanonu.

Maronité sdílejí stejnou doktrínu jako katolíci, mají však vlastní liturgii a hierarchii. Liturgickým jazykem není latina, ale syrština a bohoslužby probíhají i v arabštině. Maronité tvoří zhruba čtvrtinu všech libanonských věřících

Na otázku, jak místní víra ovlivňuje skauting, ti dám odpovědi za dvě různé skautské organizace. V jednotce, kde působím, se společně modlíme jen před jídlem, a není to modlitba žádného specifického náboženství. Modlíme se k Bohu nad námi, aby požehnal naše jídlo, nás, kteří to jídlo jíme a toho, kdo jídlo připravil. Modlíme se za to, aby hladoví byli nasyceni.

Pro skautské organizace, které jsou spojeny s konkrétním náboženstvím, je to jiné. Pro ně je celý skauting o náboženství. Například chodí do kostelů pomáhat farářům, pořádají společné modlitby a obvykle nosí na skautských uniformách kříž.

Ve skautské organizaci, jíž jsem členem, máme část slibu, která říká, že „skaut je oddaný svému Bohu a své zemi“. Nemáme však k víře žádné konkrétní skautské zákony. U skautských organizací spojených s nějakou vírou je tohle jiné, mají to ve slibu i ve skautských zákonech. Víra je se skautingem u nás pro některé organizace velmi pevně spojená, ale neplatí to pro všechny. Jak moc je konkrétní víra důležitá pro skauting většinou záleží na dané víře a organizaci.

Jak jsem psal výše, nejsem členem skautské náboženské organizace, takže v oddíle máme i pár ateistů, ti během společné modlitby před jídlem mlčí a je to v pohodě. Naše organizace je otevřená pro všechny bez rozdílu vyznání. Organizace spojené s konkrétní vírou to samozřejmě mají jinak a pro nevěřící a jiné víry moc otevření nejsou. (Libanonská skautská federace pod sebou v současné době sdružuje 30 různých skautských organizací, pozn. redakce).

U nás rozhodně platí, že skauting je hodně odlišný pro lidi s odlišnou vírou už jen kvůli různým skautským organizacím, takže ano, v Libanonu jiná víra znamená i jiný skauting.

ČESKY, ALE JINAK

Jmenuji se Adéla, chodím přes deset let do turnovského skautu, kde vedu družinu a jsem aktivní vedoucí. Co se víry týče, nejvíce se přikláním k wicca, ale nezařazují se do žádné konkrétní škatulky náboženství, od každého mám něco pro mě ideální. Wicca je v Česku rozhodně menšinové, až skoro nezastoupené náboženství.

Co je wicca?

Wicca je náboženské hnutí vycházející z pohan-
ských tradic. Jde o novopohanskou formu moder-
ního čarodějnictví, která byla založena v polovině
dvacátého století v Anglii G. B. Gardnerem. Jedná
se o náboženství s prvky okultismu a mysticismu,
silné je propojení této víry s přírodou. Wiccané
oslavují během svátků trojnou bohyni (nesmrtelná
bohyně, Měsíc) a rohatého boha (Slunce, smrtelný
bůh). Důležité svátky během roku vychází z cyklů
přírody – rovnodennosti, začátek jara a podzi-
mu či období sklizně. Většina pohanských svát-
ků, které wicca oslavuje, byla postupně přejata
do křesťanství.

Nemyslím si, že má víra ovlivňuje nějak zásadně můj
pohled na skauting. K této víře jsem přišla až po ně-
jaké době, co jsem už skautovala, takže na skauting
jsem již měla ustálený pohled a víra mi ho nijak
nepozměnila.

Nemáme žádné hlavní náboženství, ke kterému by
mířil celý oddíl, náboženství a naše víra zůstává mimo
skauting – každý věří, v co věřit potřebuje, a společně
sdílíme pouze skautské hodnoty, nikoliv náboženské.

Náš skautský slib zahrnuje dobrovolný dodatek
k prosbě Boha, který mohou věřící doplnit na konci
svého slibu. K jiným náboženstvím, bohům nebo
bohyním nic. Víra u nás není brána jako nejdůležitější
část skautingu a nemyslím si, že by to tak případně
mělo být.

Jestli si myslím, že jiná víra znamená jiný skauting?
Asi podle toho, jak je to obecně nastavené v každé or-
ganizaci/oddílu zvlášť. Podle mě by to mohlo mít vliv
na určité části, rituály a názory, ale pořád zanechávat
určitý společný otisk a myšlenku skautingu, ať je víra
kohokoliv jakákoliv.

Myslím, že u nás skauting funguje hodně na principu,
že zde můžeš být sám sebou, ať vypadáš, jíš, oblékáš
se jakkoliv a věříš čemukoliv a v cokoliv – nedělají se
zde rozdíly kvůli víře, pohlaví, povaze nebo osobní-
mu stylu. A tak by to podle mého názoru mělo být.

VĚŘÍM, ŽE BŮH JDE I NEJDE DOKÁZAT

Jsem Igor, jsem členem skautské katolické organizace
Corpo Nacional de Escutas (CNE) v Lisabonu v Por-
tugalsku, skautuji už deset let. Osobně se považuji
za agnostika: věřím, že pravdivost tvrzení o existenci
či neexistenci Boha se nedá ani potvrdit, ani vyvrátit.
To samozřejmě není většinové přesvědčení v nábo-
žensky založené organizaci.

Moje náboženské přesvědčení neovlivňuje můj po-
hled na skauting.

V oddíle se společně modlíme, chodíme na mše,
součástí programu jsou i náboženské diskuze. Máme
oddílového kněze a v našem vzdělávacím plánu
máme náboženské základy.

Tady v Portugalsku máme organizaci pro věřící
skauty (CNE) a pro skauty, kteří se nepřiklání k víře
(AEP). Jediný rozdíl, o kterém však vím, jsou naše
kroje a portugalské označení pro skauta. Ti, kteří ne-

jsou částí křesťanské organizace, se nazývají «escoteiros» a ti, kteří jsou členy křesťanských skautů se v portugalské nazývají «escuteiros».

Ve skautském slibu mé organizace je víra zahrnuta. Křesťanství a jeho propojení se skautingem je tu opravdu důležité, já si však nemyslím, že jiná víra nutně znamená jiné prožití skautingu. Pro skauty, kteří nejsou věřící, je určena organizace Associação dos Escoteiros de Portugal. Organizace, jejímž členem jsem, je určena především katolickým skautům. Proto máme dvě organizace, aby si lidé mohli vybrat, do které lépe zapadnou.

Skautský slib portugalských skautů

«Prometo por minha Honra fazer o meu melhor por:

Cumprir os meus deveres para com a minha Fé e a Pátria;

Auxiliar o Próximo em todas as circunstâncias;
Viver segundo a Lei do Escoteiro.»

“On my honor and with the grace of God, I promise to do my best

to fulfill my duties to God, my church and my country,
to help my peers in all circumstances,
and to live by the Scout Law.”

„Na svou čest a s Boží milostí přísahám, že se budu snažit
plnit své povinnosti k Bohu, církvi a své vlasti,
pomáhat svým druhům za všech podmínek
a žít dle skautských zákonů.“

NAJDI PRAVDU, NAJDEŠ BOHA

Skauting a povinnost k Bohu jsou neodmyslitelně spjaty. Bez ohledu na tvé osobní náboženské vyznání můžeš nad tímto principem skautingu přemýšlet při plnění odborky Poutník/Poutnice za pravdou. V té se zamyslíš nad tím, jak Pravdu poznat, jak ji obhájit a co pro tebe znamená. Odborka se věnuje hlavně poznávání světa kolem nás, není zaměřená specificky na křesťanské pojetí Pravdy.

Při plnění odborky Průvodce/Průvodkyně křesťanskou kulturou se můžeš zaměřit na křesťanské tradice, ale i na tradice celé západní kultury. Víra v Boha a pravidelné návštěvy bohoslužeb jsou během plnění této odborky vítanými plusy.

Pokud patříš do křesťanský zaměřeného oddílu, odborka Ježíšův kamarád/Ježíšova kamarádka je pro tebe ta pravá. Při plnění této odborky máš šanci svým blízkým nebo skautským bratrům a sestrám vysvětlit, proč věříš v křesťanského Boha a zamyslíš se, jaké cesty k Bohu mohou vést.

Pokud ti české duchovní odborky připadají jednoduché, můžeš zkusit splnit všechny body slovenské odborky Znalec náboženstiev a minimálně na půl roku budeš mít o zábavu postaráno. ●

DUCHOVNÍ HODNOTY NEEXISTUJÍ JEN V DUCHOVNÍM SVĚTĚ, ŘÍKÁ SKAUTSKÝ KNĚZ

AUTORKA TEREZA HRUBEŠOVÁ

Duchovní hodnoty mohou být definované různě. Jedná se o označení, která lidem umožňují navázat vztah s nějakým božstvem, nebo třeba o schopnosti, které směřují vlastní energii na vyšší úroveň osobního naplnění. Pro Josefa Prokeše – Křika, diecézního duchovního rádce skautů, nejsou oddělené od jiných hodnot.

Co jsou pro tebe duchovní hodnoty?

Pro mě jsou to ryze lidské hodnoty, které rozvíjím. Člověk je jedna košatá osobnost a myslím si, že i skautské „tělem i duší být připraven sloužit“ bychom měli vidět společně. Přijde mi, že tato jednota je důležitá, protože

znamená, že duchovní hodnoty neexistují pouze v duchovním světě, ale v naprosto normálním světě – ať už jdu na schůzku, do školy nebo volit. Odráží se v tom, jak se dívám na svět, na svoje tělo atd. Nejsou tedy jen o tom, že si splním něco tělesného a potom se (jako nadstavbě) věnuji něčemu duchovnímu.

Mají podle tebe své místo ve skautingu?

Ano, je to něco, co mi zvedá hlavu od pohledu pouze na mě nebo na druhé někam „výš“. Zároveň dodávají naději, jiskru, další rozměr do všeho, co dělám. Také proměňují můj pohled na mě, na můj život i na druhé, například na skauty, které vedu jako rover.

Co všechno patří mezi duchovní hodnoty skautingu?

Skautské hodnoty krásně vyjadřuje trojlístek – povinnost vůči sobě, Bohu a druhým. Snaží se člověka nasměrovat k tomu, aby prožil skutečně hluboký, krásný a naplněný život, jak vůči sobě samému, tak vůči druhým lidem a něčemu, co nás převyšuje. U trojlístku je zase důležitá jednota. Nemohu se věnovat odděleně jen sobě, nebo druhým, nebo něčemu duchovnímu. Vidím to jako spojené nádoby. Když se snažím rozvíjet své já, porozumět svému životu a mít sám sebe rád, tak se otevírám vůči ostatním. Zároveň služba vůči ostatním mi pomáhá porozumět sobě samému. V tomhle vnímám duchovní rovinu, povinnost vůči Bohu. Bůh či hodnoty, které mě přesahují, mi pomáhají porozumět sobě samému.

Jak bys přiblížil ryze skautské hodnoty?

Půjčil bych si woodcraftový čtyřlístek zahrnující Pravdu, Lásku, Krásu a Sílu. Indiáni neutfkají k nějakému filosofování odtrženému od každodennosti, ale mají velmi konkrétní zákony, ve kterých formulují svou moudrost. Říkají například: „Toto je oheň lásky: Buď laskavý. Vykonej alespoň jeden dobrý skutek denně. Ochotně pomáhej druhým. Konej své povinnosti. Buď veselý. Raduj se z toho, že žiješ.“ To mě hodně inspiruje.

Služba Nejvyšší Pravdě je o tom, že se snažím nelhat, být věrný svému slovu i druhým. Pro hlubší pochopení si také pomáhám opaky, pravda – lež, nepravdivost, přetvářka, obelhávání sebe. Například

vidíme, jak to společnost poznamenává, když naši nejvyšší představitelé lžou téměř běžně. Když jsme tedy společností, kde je normální lhát, služba Nejvyšší pravdě nás vede k tomu, abychom se snažili být k sobě skutečně pravdiví a tuto hodnotu znovu vnášeli do našeho světa.

Potom je tu Lásky. Tou se snažím inspirovat a nechat se jí uzdravovat a povzbuzovat. Zároveň chci mít rád sám sebe a najít porozumění sobě samému. Zdravý vztah k sobě samému mi pak pomáhá ve vztazích k ostatním.

Dále Krása. Smysl a snaha o krásu, krásu, která mě inspiruje, přesahuje, která je vepsaná do přírody. Můžeme zplundrovat přírodu. Můžeme dělat všechno jen pro užitečnost, počítat vše na HDP a růst ekonomiky, ale právě Krása nás učí, že ke štěstí lidského života patří, když jsou věci nejenom užitečné, ale také krásné. Opakem krásy je hnus. Myslím, že to můžeme užitečně vztáhnout například k prožívání naší sexuality. Když svoje tělo, tělo druhého člověka a třeba svůj vztah mezi mnou a někým prožívám jako krásný, jsem na dobré cestě ke štěstí svému i toho druhé člověka. Když se chovám naopak hnusně, vztah přestává fungovat a druhého

člověka zraňuji. Snažím se tedy, aby byl můj život a jednání krásné, abych krásu přenášel dál do života, který mě obklopuje.

Poslední, Síla, je snaha o to, abych nebyl zbabělý vůči sobě, vůči druhým. To, co mě přesahuje, nějak posiluje můj život ve všech věcech, které jsou křehké. Sem patří například šikana, kdy nejsem schopen mluvit, když bych měl, a místo toho mlčím. Nemám odvahu, jenom danou situaci přečkávám.

Podobně prokrastinace, kdy jsem zbabělý a slabý a nejsem schopen být pánem svého času. Můj život mi protéká mezi prsty a nedokážu ho žít.

Skauti v České republice si ve svém slibu, díky Jiřímu Zajfci, pojmenovali první princip skautingu jako Pravdu a Lásku, která všechny ostatní hodnoty pokrývá. Ale Krása a Síla je ještě zajímavě konkretizují.

Jak vysvětluješ mladším skautům Nejvyšší Pravdu a Lásku obsaženou ve skautském slibu?

Myslím, že nejlépe lze vysvětlit pomocí indiánské symboliky, kdy pro Indiány je oheň nezachytitelný a stále se měnící. Není možné se ho dotknout, aniž by se člověk spálil. Je však možné vnímat teplo a světlo, které z něj sálá a ozařuje tváře všech, kteří kolem ohně sedí.

Když slibujeme, že budeme ve svém životě sloužit

Nejvyšší Pravdě a Lásce, znamená to, že se jimi snažíme inspirovat a necháváme je pronikat do svého každodenního života. Stejně jako oheň kolem sebe šíří svoji záři a světlo, stejně jako se jiskřičky ohně odrážejí v očích toho, kdo se do něj dívá, podobně se mají v mém životě rozvíjet charakteristiky Velkého ducha, tedy Pravda, Láska, Krása a Síla.

Jak s hodnotami lze pracovat? Jak je v sobě a v ostatních pěstovat?

Tato otázka je vskutku na místě. Duchovní hodnoty je dobré rozvíjet prostě a co nejvíce konkrétním způsobem, například v rámci táborového či skautského života během školního roku. Viděl bych zde dvě roviny. Jsou programy, které jsou zaměřené přímo na rozvoj duchovních stránek člověka a je to jejich primární cíl.

Je tu ale i druhá rovina, která vychází z toho, co jsem říkal na začátku. To znamená, že se snažím duchovní rovinu člověka rozvíjet během každodennosti. Začíná to třeba tím, že si přejeme dobrou chuť před jídlem. Je to okamžik, který mě učí se před jídlem zastavit a vidět v něm něco hlubšího, než nějaký shluk molekul. Jídlo musel někdo vařit, připravit, je tu půda, kde vyrostlo obilí a další plodiny, která právě jíme. Je tak dobré projevit vděčnost kuchařům a půdě, která mi jídlo dala a potažmo bohu/něčemu/někomu, kdo požehnal zemi, aby plodila. To, že nejím sám, ale začínáme jíst všichni společně, je také výrazem určitého společenství, sounáležitosti a malého „zastavení“. Je to úplně obyčejný moment, kde se toto „zastavení“ objevuje mimochodem, pro mě má však duchovní ráz.

Dalším příkladem může být zapalování ohně. Nedělám to jen užitkově. Nevezmu sirky a nezapálím jimi slavnostní oheň, byť by to bylo nejrychlejší, ale udělám faguli (pochodeň). Tím se z něčeho docela obyčejného a každodenního stane něco většího. Myslím, že je opravdu dobré, abychom zasazovali do skautské činnosti dostatek těchto

obyčejných programů, při kterých se snažíme v prostotě života nezapomenout na to, že existuje nějaký třetí rozměr, který nás nějak přesahuje.

Jak pracovat s již zmíněnými konkrétními programy?

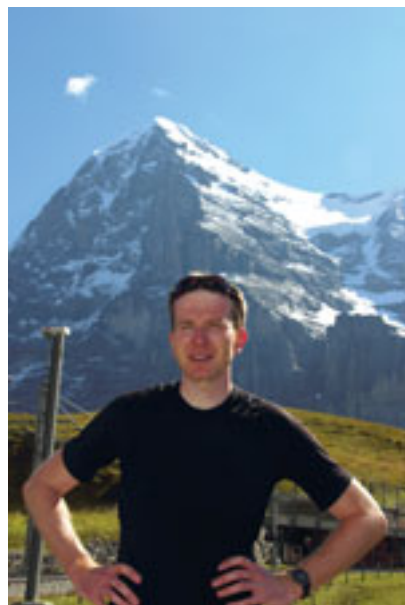
Myslím si, že je vhodné konkrétní programy vsadit pravidelně do táborového řádu (ráno či večer). Každý ten tak prostoupí pravidelné momenty nějakého ztišení a zastavení se. Ráno se po péči o tělo (rozcvičce, hygieně) třeba těsně před snídaní zastavím a zamyslím se. Mohu dostat i nějaký příběh či motivaci, abych měl něco konkrétního, nad čím přemýšlet a čím se inspirovat v novém dni. Stejně tak večer, kdy se den uzavírá, můžeme pečovat o probuzení vděčnosti a úžasu nad tím, co jsme prožili. Můžu také vnímat sám sebe ve společenství ostatních, za něco se omluvit, poděkovat nebo si uvědomit, že vůbec na táboře jsem. Myslím si, že pro tyto ranní/večerní chvíle je skvělé, když probíhají někde mimo tábor. Člověka to vytrhne ze zaběhnutého koloběhu. V klidu si užije chvíli sám se sebou, s druhými, s tím, co ho přesahuje.

Musí být podle tebe člověk věřící, aby byl „dobrým/správným“ skautem?

Když to vezmu z opačného pohledu, myslím si, že člověk může být špatný skaut, přestože je věřící. Ale kdo je to dobrý skaut? Podle mne není víra vstupem do klubu dobrých skautů. Víra je pohled na svět, nějaký životní styl, hledání nebo stavění se k různým věcem. Je to postoj a způsob, jakým se rozhoduji. Ze své zkušenosti vím, že mnozí takzvaně nevěřící lidé jsou v některých věcech mnohem, mnohem lepší (třeba i skauti) než já. Žijí podstatně lépe podle hodnot, které jsou skautské, a které patří „dobrému“ skautu, nebo „dobrému“ křesťanství.

Pro mě není víra znakem toho, že jsem lepší než ti ostatní, nebo toho, že někdo nemůže být dobrý jako já, protože věřím. Pro mě je víra vnitřní posila, abych šel po cestě životem co nejlépe. Je spíše způsobem hledání, než vstupenkou do klubu „dobrých skautů“.

Jsem rád, že jsem věřící, protože mi to dává radost, posilu a hlavně odvahu žít, ale rozhodně bych neřekl, že mě opravňuje k tomu, abych sám sebe vnímal jako někoho lepšího než druhé. ●

Josef Prokeš – Křik

Skautovat začal v roce 1990 ve Dvacítce v Českých Budějovicích. Tento oddíl také později vedl. Knězem je v jihočeských Vodňanech. Rád leze po horách a skalách. Při postgraduálních studiích v Římě se věnoval vztahu křesťanství a jiných náboženství a sekulární společnosti.

ROVERING

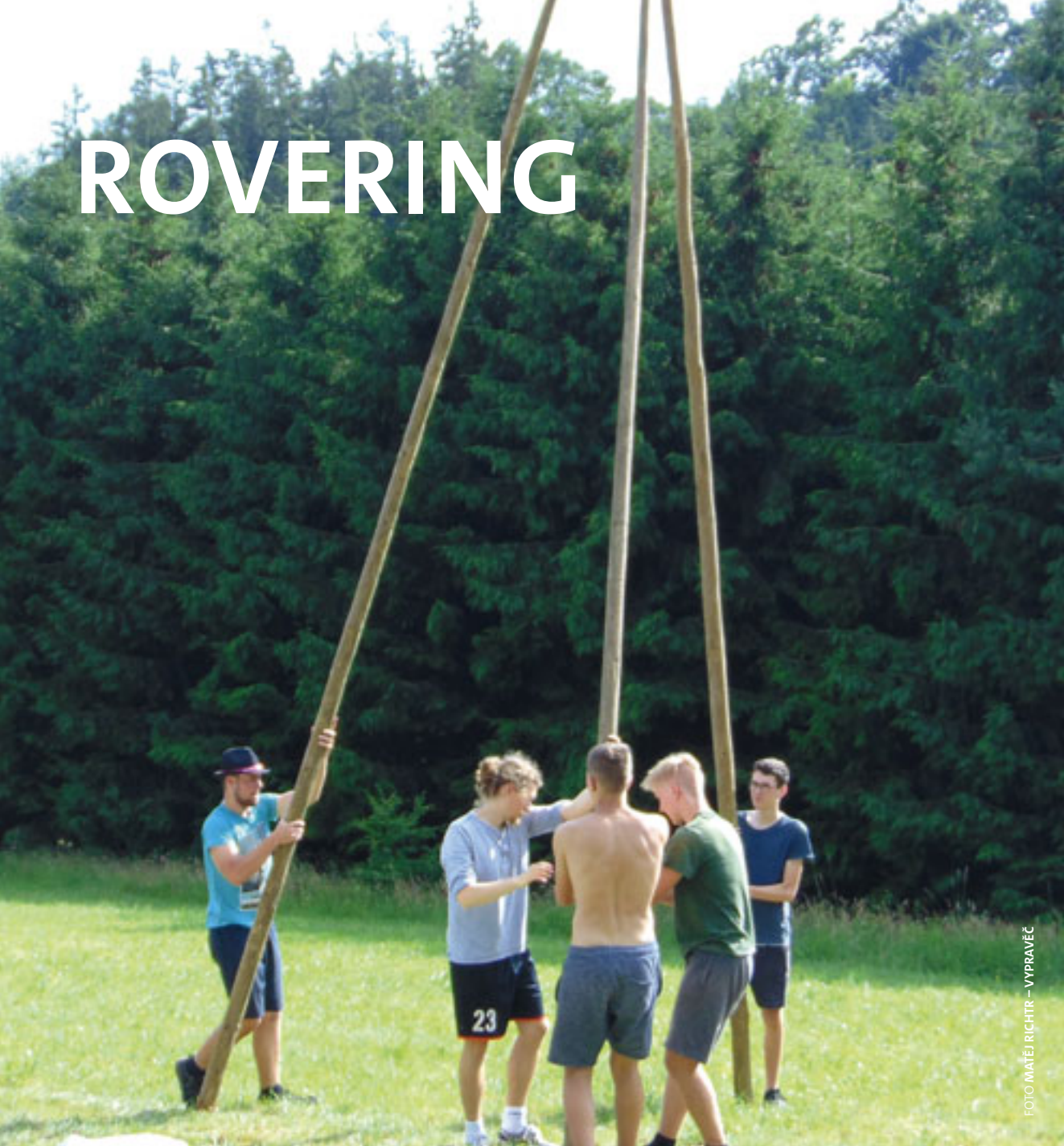

FOTO: MATEJ RICHTR – VYPRÁVĚČ

**Skauti se ohlíží za nečekaným živlem
Sloupkořadí**

SKAUTI SE OHLÍŽÍ ZA NEČEKANÝM ŽIVLEM

O jižní Moravě většinou slýcháme v souvislosti s vínem, bohatým folklorem a turistickými lákadly. Stejně tak by tomu nejspíš bylo i letos v létě, kdyby na konci června nezasáhlo oblast Břeclavska a Hodonínska nebyvale silné tornádo. Živelní katastrofa ovlivnila i řadu skautek a skautů – těch, co v postižených oblastech bydlí, ale i těch, kteří se zapojili do dobrovolnické pomoci.

Tornádo v číslech

6 obětí

7 zasažených obcí

přes 200 zraněných

přes 1 200 poničených domů,

asi 200 z nich muselo být zdemolováno

přes 1 miliardu korun vybráno ve veřejných sbírkách

přes 15 miliard korun odhad škod na veřejném

i soukromém majetku

JSEM V POHODĚ, NEMÁM ČAS, OPRAVUJEME STŘECHU

AUTOR JAKUB MRÁKAVA – KOUBA

Dvacátý čtvrtý červen. Obyčejný čtvrteční den v Hruškách na Břeclavsku, který jsem trávil doma tvorbou nového chodníku na zahradě. Kolem šesté hodiny večer jsem všechno uklidil a připravil na příchod bouřky. Kolem sedmé večer jsem pozoroval blesky a koukal na radar, který ukazoval, že nás hlavní část bouřky mine. Začaly padat nejprve malé kroupy, které postupem času narostly do velikosti tenisáku. Rozfoukal se silný vítr. Tak silný, že jsem musel držet posuvnou příčku z plexiskla, chránící pergolu před deštěm, aby neodletěla.

Přes plexisklo jsem viděl naši trampolínu, jak hnaná větrem ve velké rychlosti narazila do sousedovy stěny, kde naštěstí zůstala a neodletěla dál. Takhle

silný vítr foukal několik minut. Pak všechno ustalo. Přestalo pršet i foukat. Začal jsem kontrolovat, jestli je všechno v pořádku. Ve střeše bylo několik děr po kroupách, nádrže na vodu rozlétlé po zahradě, nešel proud. Všudypřítomné šero ozařovaly jen majáky hasičů a sanitek, jedoucích po hlavní silnici. Až tehdy jsem si pomalu začal uvědomovat vážnost situace.

Šel jsem odklidit trampolínu, když v tom mamce zavolala má nevlastní sestra se slovy: „Nemáme půlku střechy.“ Neváhal jsem, sedl na kolo a jel na pomoc. Naše ulice vypadala kromě pár odlétaných tašek v pořádku, o ulici vedle už byly stromy popadané přes cestu. Minul jsem několik sanitek, až jsem se dostal k sestřině domu, v jehož střeše byly tři obrovské díry.

Vyběhl jsem na půdu, kde už byl sestřin přítel Lukáš a jeho otec. Začal jsem podávat nerozbité tašky, které se válely po celé půdě.

V jednu chvíli jsem se podíval po okolních domech. Většinou chyběly střechy. Ulice, kde stávaly stodoly, neexistovala. Všechny stodoly byly srovnány se zemí, škola i školka zůstaly bez střech. Železniční trať byla bez elektrických sloupů. Ulicemi pomalu popojížděla sanitka, všude na silnicích, ale i na střechách byla spousta lidí, kteří kontro-

lovali škody na majetku a stejně jako my se snažili zacelit díry ve střeše před dalším deštěm. Nad hlavami nám kroužil vrtulník. Později jsem se dozvěděl, že byl z Rakouska.

„Plachtu! Nemáte doma plachtu? Ať to zakryjeme!“ vytrhl mě z pozorování Lukáš. Doma jsme nějakou měli, a tak jsem vyrazil zpět k nám. Tentokrát autem s nevlastní ségrou, která se zrovna vrátila od tety, kde nechala své roční holky. Projížděli jsme druhou stranou obce, kde nebyly popadané stromy. Zato tam byl výhled na kostel. Na kostel, který neměl věž. Už to byl silný pohled. Nabrali jsme plachty a vraceli se zpátky.

V ten moment mi začaly chodit zprávy od kamarádů typu: „Jsi v pořádku?“, „Jste všichni okay?“, „Co se to tam u vás děje?“. Na zprávy jsem však neměl čas odpovídat. tak jsem do stories na Instagram vyfukal jednoduchou zprávu: „Pro všechny: Jsem v pohodě, nemám čas, opravujeme střechu.“

Další problém nastal s příchodem tmy. Nikoho z nás nenapadlo vzít baterku, tak jsme svítily mobily, světlý z kola a vším, co vydávalo alespoň trochu světla. Lukášovi chtěli přijet na pomoc kamarádi ze sousední nepoškozené vesnice, jenomže policie uzavřela všechny cesty kvůli popadaným drátům elektrického vedení. Jim se to však podařilo objet přes různé polní cesty, takže nás nakonec bylo na zacelení děr plachtami asi šest. Hotovo bylo až v jednu hodinu v noci. Rozloučili jsme se slovy, že počkáme na ráno, až bude světlo.

Šel jsem spát o půl druhé a vstával v pět. Vyměnil jsem rozbité tašky u nás doma a opět se vydal pomoci k nevlastní sestře. Tam už se usilovně pracovalo. Švagrovi přijeli na pomoc kolegové z práce. Sám šéf je poslal na pomoc s tím, že jim firma proplatí celý den pomoci

v zasažené oblasti. Rozebírala se část střechy, pod kterou byly jen chlěvy, a krytina se přesouvala na obydlivou část domu. I tak tam zateklo. Sehnali jsme i centrálu a začali s intenzivním vysoušení domu, spojeného s vyklížením promočeného nábytku a koberců. Když jsme venku před domem letmo kontrolovali opravenou střechu, zastavily u nás dvě červené dodávky s nápisy „Hasiči Brno – venkov“. Ihned nám začali nabízet různé věci: od vody, pracovních rukavic, sava, nářadí až po powerbanky. Skoro nám to nacpali do rukou. S díky jsem odmítl, protože by mi to bylo hloupé, když jsem z nezasazené části vesnice, ale vzal jsem si alespoň pracovní rukavice, protože ty mé už byly dřeváče.

K večeru jsme se s vozíkem přesunuli ke známému. Jako hasič nebyl doma, pomáhal společně s vojáky plachtovat školu. Na jeho domě chybělo několik tašek, největší škoda byla na zahradě. Stodola, kde měl uskladněné nářadí, byla elegantně položená na zemi, jako když do ní ze strany někdo zatlačí. Nářadí na rekonstrukci domu na odpis. Alespoň ze stodoly zůstaly křidlice (nářeční výraz pro střešní tašky, pozn. red.), které jsme převezli na poškozený dům nevlastní ségry. Přišlo mi, že jsme toho moc neudělali. I tak jsem byl neuvěřitelně unavený a slunce už zapadalo. Potmě nemá smysl nic dělat.

V sobotu jsme vyrazili opět brzo ráno, tentokrát ke známému hasiči na dům. Střecha byla zakrytá, ale bylo potřeba vytahat ze sutin alespoň nějaké použitelné nářadí a trochu uklidit. Jenom tenhle úklid zabral celé dopoledne. Celou dobu po hlavní cestě projížděla téměř souvislá řada nákladních aut se sutí. Vozili ji na pole, kde pomalu vznikala obrovská skládka. Na oběd jsme se vydali domů, cestou nás minuli záchranáři ze Slovenska. Nakonec jsme obědvali v hasičské zbrojnici v Hruškách, kam nás samotní hasiči pozvali na pivo a řízek.

Přítom jsem začal vnímat tu obrovskou solidaritu. K hasičárně nejdřív přišli dva Vietnamci, kteří se lánanou češtinou zeptali, kam mají složit kamion věcí, se kterým právě přijeli. Za pár minut k hasičár-

ně couvala dodávka až po okraj plná balené vody. Při vykládání jsem přiložil ruku k dílu. Vrátili jsme se k poškozenému domu, dodělali pár nezbytných věcí. Když bylo vše v rámci možností hotové, rozhodli jsme se podívat do nejzasazenější části obce, protože oba domy, kde jsem pomáhal, byly v její okrajové části.

Už pohled na pobořený kostel byl srdcervoucí. O kus dál poničená škola, ve které jsem strávil pět let. Už jsem nedokázal mluvit. Nešlo to. Všude byl čirý ruch, jak se vše odklízelo. Šli jsme dál. Škody na domech s každým metrem narůstaly. Z ulice, kudy jsem ještě ve čtvrtek procházel od vlaku, byla jen hromada sutin, bagrů a nákladních aut. Dostali jsme se dolů ke škole, kam chodila má mladší sestra. Patro, ve kterém měla třídu, téměř neexistovalo. Propadla se tam střecha a pobořila stěny. Potom jsem měl už slzy v očích. I tak jsem pokračoval dál. Domy bez střech, oken, některé bez zdí, s auty zabořenými do stěn.

Nechápal jsem, co se tu stalo. Nechápal jsem, kde to jsem. Tohle není dům mého spolužáka. Vždyť tohle nejsou Hrušky. Tohle jsou jen ruiny. „Katastrofa.“ Jediné, co jsem ze sebe vysoukal. Musel jsem jít pryč, bylo toho na mě moc. Za nějakou dobu, když jsem se vydýchal a oklepal ze šoku, jsem popadl plachtu a šel za dalším známým. I tentokrát jsme mu já a několik dalších lidí pomáhali zaplachtovávat střechu. Práce na několik hodin, abychom se za tři dny dozvěděli, že dům je statikem určen k demolicí. Stejně jako dalších 50 domů. To je z 650 popisných čísel poměrně velká část na to, aby změnila ráz malebné vinařské obce na jižní Moravě.

DENÍK HODONÍNSKÉHO DOBROVOLNÍKA

AUTOR SEBASTIAN KOMÍNEK – LANCELOT

Den D – Nečekaná bouřka

Čtvrteční odpoledne jsem strávil doma v Hodoníně, kde jsem spolu s vedoucími z našeho oddílu, Špuntítkem, Dobrovolníkem a Hippie, připravoval

pomalou se blížící příměstské tábory. Po několika hodinách usilovné práce na programu jsme chtěli odjet do Lužic opéct si špekáčky u Dobrovolníka na zahradě. Naše plány však překazila přicházející bouřka. Sledovali jsme ji z okna, když v tom se z dálky začalo přibližovat tornádo. Zůstali jsme bez dechu a sledovali jeho cestu krajinou. Kladli jsme si hromadu otázek: „Dotýká se země?“, „Může někomu ublížit?“, „Kam bude putovat?“, „Přijde k nám?“. Znenadání zazvonil Dobrovolníkovi telefon a jediné, co jsme byli schopni vstřebat, byla slova: „Nemáme barák, nemáme nic.“

Den 1. – Slzy na krajíčku

Ráno v 9.00 jsme se sešli s oddílovou radou a vyrazili směr Lužice k Dobrovolníkovu domu. Už po cestě z Hodonína na nás začala doléhat vážnost celé situace, když jsme projížděli kolem zničených domů, spadných a polámaných stromů. Nefungovaly autobusy ani vlaky, doprava kolabovala pod náporu aut a uzavírek. K domu Dobrovolníka jsme se auty nedostali – celá silnice se proměnila v hromadu sutin, nepořádku a ležících stromů. Po několika minutách prodírání se terénem jsme spočinuli před budovou, ze které se v několika minutách stala ruina beze střechy, bez oken, s poničenou omítkou a otevřenou stěnou.

Nemohli jsme uvěřit svým očím. Nebyl jsem jediný, kdo měl slzy na krajíčku. Nebyl však čas na emocionální pozastavení, a tak jsme ihned nasadili rukavice a začali odklízet sutiny. Sbírali jsme střešní tašky a cihly, řezali jsme smrk, pod kterým se nacházel celý šatník – vytahovali jsme jeden kus oblečení po druhém a třídili je na použitelné (samozřejmě po vyprání) a nepoužitelné. Celý den jsme strávili úklidem a k večeru zavezli napytlované oblečení k nám na klubovnu do Mutěnic, protože ho nebylo kde uskladnit. Odklízeli jsme celý dvůr a vytahovali auto z trosek dřevěné konstrukce kůlny. Kolem sedmé nebo osmé jsme celí znavení odjeli domů, kde jsme po osvěžující sprše upadli do říše snů.

Den 2. – Na úklid do Mikulčic

Naše cesta ten den nesměřovala do Lužic, protože Dobrovolníkův dům čekal na vyjádření statika, ale do Mikulčic, kde jsme měli zaplachtovat střechu rodiny vedoucího střediska. Po nákupu čtyř kil hřebíků a několika kladiv jsme nastartovali motory našich aut a opět se s celou oddílovou radou vydali do postižené oblasti. V Lužicích nás však policie nepustila dál směrem na Mikulčice, a tak jsme museli odstavit auta a pokračovat pěšky. Po příchodu k určenému domu jsme však zjistili, že už skupina pokrýváčů dobrovolníků na střeše pracuje, tak nám nezbyvalo nic jiného než jít o dům dál.

Připojili jsme se do úklidu zahrady jednoho z obyvatel Mikulčic, jehož dům byl označen křížkem – tedy musel být srovnán se zemí. Na zahradě stál traktor obsypaný trámy, cihlami a dalším nepořádkem. Aby

mohli hasiči přijet traktor odtáhnout, musela se zahrada uklidit a vytvořit příjezdová cesta. Strávili jsme tedy celý den úklidem sutin ze zahrady. Při odjezdu jsme stihli ještě udělat dobrý skutek a jeden z nás si vzal od postižené rodiny domů želvu, protože nevěděli, kam ji dát a kdo by se o ni v této těžké chvíli staral.

Den 3. – Z terénu k počítačům

Třetí den mé kroky, stejně jako zbytku oddílové rady, směřovaly do Domu kultury Hodonín, abychom si na chvíli oddychli od práce v terénu. Zprvu jsme koukali pod ruce skautskému mediálnímu týmu, tedy těm, kteří měli na starosti komunikaci s veřejností, a pak nás začali zaučovat, jelikož museli večer odjet domů. A tak se celá oddílová rada stala facebookovými guru. ●

Pokračování na kmen.skauting.cz

inzerce

Muzeum MHD

Přijďte se podívat, jak se cestovalo v Praze od 19. století! Jedinečná sbírka vozidel a zajímavostí z historie pražské MHD.

Patočkova 4, Praha 6 – Střešovice
www.dpp.cz/muzeum

Aktuální otvírací dobu zjistíte na www.dpp.cz/muzeum

Sloupek inspirace

DO SLOVINSKA RADŠI AUTEM

Když naše Anče přišla s nápadem výpravy do Slovinska, skoro nikdo neváhal. Všichni se moc těšili a chtěli tam být co nejdříve. Jen doprava s námi moc nesouhlasila.

Komplikace začaly ještě před odjezdem. Zaplacený FlixBus nám zrušil spoj. Vlak, kterým jsme se rozhodli nakonec jet jako náhradním, měl zpoždění dvě hodiny, ještě než stihl vyjet. A tak jsme na půdu Lublaně vstoupili přesně 24 hodin po srazu na Hlavním nádraží v Praze. A to ani nemluví o kontrolách na hranicích.

Prvních pět dní jsme strávili v malém městečku za Lublaní a vyráželi odtud na jednodenní výlety. Prošli jsme hlavní město, poznali nejnámější jeskyně a viděli spoustu krásných míst, navštívili jsme i místní farmu. Kromě výletování jsme se taky velkou část týdne prohádali s řidiči autobusů.

Ve druhé části výpravy jsme se vybalili kousek od nádherného Bohinjského jezera. A najednou bylo jasné, že všechny ty dopravní komplikace za to stály. Prošli jsme okolí, v jezeru se vykoupli, projeli na kánoích a nakoukli jsme také na vrcholky hor. Celou pohádku rušilo jen to, že někteří z nás měli mokré věci, včetně spacáků, bot a stanů. Ale bez toho už by to nebylo ono.

Tohle jsou pro nás symboly Slovinska: autobusy, mokro, příroda a přátelství. A slibujeme, že na České dráhy už neřekneme ani slovo, ty jsou zlaté.

Za všechny zúčastněné: Děkujeme, Aničko!

Barča Machová – Matla
RS Klecany

Sloupek Roverského odboru

LÉTO V ROVERSKÉM ODBORU

Začátek léta významně ovlivnila živelná katastrofa v podobě tornáda na jižní Moravě. Pohroma ovlivnila i některé členy našeho odboru, kteří několik týdnů pomáhali koordinovat dobrovolníky. Po této smutné události jsme se však vrátili do klasického letního režimu a zbytek léta jsme strávili na táborech se svými oddíly. Kromě vlastních táborů jsme se podívali i na vůdcovské kurzy a další vzdělávací akce, kde jsme si s účastníky povídali o výsledcích roverského průzkumu.

S budoucností roveringu souvisí i další téma: Stále sháníme organizační tým Obroku 2023! Obrok je největší roverská akce v ČR, jejímž cílem je rozvíjet rovering po všech stránkách. Láká-li tě podílet se na tvoření akce šité na míru současným potřebám roverských společenství, neváhej a přihlaš se se svým týmem do výběrového řízení. Více informací naleznesh na Křížovatce.

Do nově vydané metodiky postupně zapracováváme veškeré připomínky, které nám během léta přišly. Moc díky všem, kteří si dali práci metodiku pročíst a nadále nám pomáhají ji vylepšovat.

Nedávno jsme otevřeli diskuzi ohledně revize roverského programu a také zvažujeme založení roverského podcastu. Oba projekty jsou ale zatím ještě v trenkách.

Za Roverský odbor všem čtenářům přeji příjemný start do nového skautského roku a hodně zábavných chvil ve vašich roverských společenstvích.

Julie Motalová – Julča

OKNO

KOLONIÁL

FOTO ARCHIV NÁRODNÍHO MUZEA

Od zákopů po Unii. Výstava přibližuje české dějiny
Málo zkušeností, ale se skautem v CV
Žijeme v zajetí pravěkého mozku

OD ZÁKOPŮ PO UNII. VÝSTAVA PŘIBLIŽUJE ČESKÉ DĚJINY

AUTORKA **KAROLÍNA ČERNÁ**

Po dlouhém lockdownu se kultura pomalu vrací k životu a pořadatelé lákají návštěvníky na nejrůznější kulturní akce. Co byste si však rozhodně neměli nechat ujít, je výstava Dějiny 20. století, která se nachází v Nové budově Národního muzea.

Expozice se může pyšnit nejen tím, že zachycuje období devadesáti let historie České republiky, ale rovněž tím, že se rozkládá na bezmála dvou tisících metrech čtverečních a obsahuje skoro tisíc exponátů. Výstava zachycuje dění v českých zemích od roku 1914, tedy od první světové války, do roku 2004, kdy Česká republika vstoupila do Evropské unie. Jedná se tak o vůbec nejrozsáhlejší výstavu moderních dějin, která byla v Česku realizována.

BUDETE MÍT POCIT, ŽE CESTUJETE ČASEM

Expozice mimo jiné vyniká svou interaktivitou. Hned při vstupu na vás čeká projekce, která vás vtáhne do děje a vyvolá ve vás dojem, že cestujete časem. Přidáte se k vojákům na frontu, zažijete zlatou éru první republiky a záhy se propadnete do temnoty Protektorátu. Radost z konce války vystřídá rychle období temna komunistické vlády. Přichází však rok 1989 a spolu s ním sametová revoluce a pád komunismu v ČSSR. Samotná projekce

končí vznikem Evropské unie a její vizí do budoucna. Tím však interaktivita výstavy zdaleka nekončí. Ke každému významnému období najdete panel, kde si můžete vyzkoušet či obohatit své znalosti, zahrát si hru, pustit si krátká videa nebo si přečíst například o politických kauzách té doby. Na své si přijdou i zvědaví lidé, kteří se mohou pustit do „šmejdnění“ a nahlédnout do dobově vybavených místností. Prohlédnout si mohou například prvorepublikovou kuchyni či devadesátkový pokoj mladého rockera.

NA SVÉ SI PŘIJDOU I NEJMLADŠÍ

Pokud na výstavu míříte například s mladším sourozencem, nezapomeňte na to, že se jedná o časově náročnější program (cca 2,5 hodiny). Jestliže se však váš sourozenec začne nudit, nemějte obavy. Nachází se zde dětský koutek s hračkami a televizí, kde se promítají večerníčky.

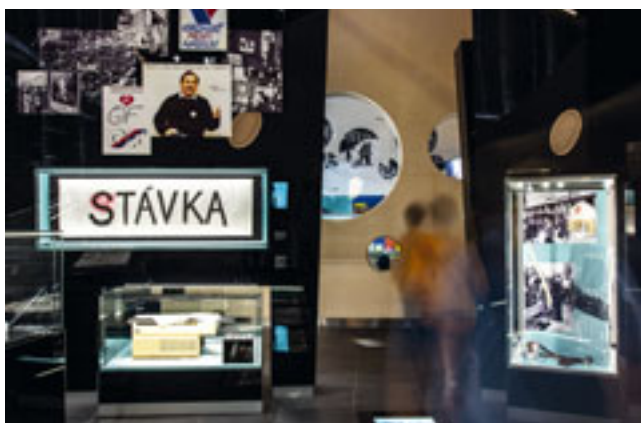

PO ZELENÝCH ŠIPKÁCH

Výstava je tematicky a chronologicky rozdělena. Důraz je kladen především na historické milníky v roce 1918, 1945 a 1948. V prostorách ukazují směr výstavy zelené šipky na zemi. Následujte je a ne-ztratíte se v čase. Expozice začíná místností, kde si můžete prohlédnout například zbraně používané za první světové války. K vidění je také kolekce řádů Františka Ferdinanda d'Este, které měl na sobě při atentátu v Sarajevu. V prvorepublikové místnosti určitě nesmíte minout sportovní oděv československého prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka a první československou zlatou olympijskou medaili, kterou získal roku 1924 Bedřich Šupčík. Rozhodně také nevynechejte tzv. Bustárium, kde se nacházejí busty významných politických aktérů 20. století.

POVINNÉ PRO HISTORICKÉ NADŠENCE

Návštěva této expozice je určitě povinností pro všechny nadšené historiky či milovníky kultury, ale rovněž zaujme návštěvníky z řad široké

veřejnosti všech věkových kategorií. Osvěžíte si své vědomosti a jistě se i mnohému přiučíte. Vzhledem k rozsahu expozice si jistě nechte 2–3 hodiny času na to, abyste si všechno stihli v klidu prohlédnout. Po příjemném kulturním zážitku se můžete občerstvit třeba kávou a zákuskem v kavárně, která se nachází přímo v budově muzea.

Osobně hodnotím výstavu Dějiny 20. století velice kladně. Sama projekce, která se nachází na začátku výstavy, mě překvapila svou dynamičností a tím, jak realisticky působila. Dále mě výstava upoutala především svou interaktivitou. Rozhodně se nejedná o expozici, kde si pouze prohlédnete exponáty a čtete informační tabule. Jediné, na co bych upozornila, je to, že musíte opravdu sledovat zelené šipky, jinak se můžete trochu ztratit v čase. Určitě to však není naposledy, co jsem tuto výstavu zhlédla. ●

Tipy na výlet s oddílem:

Určitě využijte toho, jak je výstava interaktivní. Dětem kulturní zážitek z expozice můžete posílit uspořádáním různých soutěží. Podle počtu se můžete rozdělit do týmů, nebo zůstat každý za sebe a téma soutěže přizpůsobit věku účastníků. Závodte třeba v postřehu ve hře, kde musíte co nejrychleji najít tank. Dále je k dispozici spousta aktivit na procvičení vědomostí. Vyzkoušejte například přiřazování dekád k subkulturám, nebo zkuste uhodnout, k jaké subkultuře patří pouštěné písničky. Roveři si mohou zasoutěžit v tom, kdo pozná všechny osobnosti v Bustáriu, či zná různé kauzy, které jsou k přečtení na elektronickém panelu. A v neposlední řadě si při prohlídce knihovny můžete vyzkoušet závodit v tom, kdo přečte nejvíce knih, které se v ní nachází. Možností na program pro oddíl je tu opravdu spousta.

Informace o vstupu

STOKLASA

TEXTILNÍ GALANTERIE A LÁTKY

Expedice do světa tvoření

- korálky, návlekový materiál a komponenty
- kreativní sady a polotovary k dotvoření
- chlupaté drátky, bambulky, provázky
- oči a čumáčky, plst', moosgummi

www.stoklasa.cz

Jednoduché návody každý
týden zdarma

PODÍVEJ
SE!

15 %
SLEVA
*na nákup
v e-shopu

P. S. Kupónem uděláš radost i své mamince

*Sleva platí na www.stoklasa.cz do 31. 10. 2021 pouze pro maloobchodní zákazníky v ČR a na nezlevněné zboží. Nelze kombinovat s jinými slevovými kupóny. V nákupním košíku v 1. kroku objednávky zadejte slevový kupón **SKAUT2021**

MÁLO PRACOVNÍCH ZKUŠENOSTÍ, ALE SE SKAUTEM V CV

AUTOR JOSEF BOUBÍN

Právě ve chvíli, kdy mladý člověk po ukončení studií vstupuje poprvé na pracovní trh, je pro zaměstnavatele náročné zjistit, jaký potenciál se v kandidátovi ukrývá. A zde je pro nás skauty jedinečná příležitost zužitkovat naše nabyté zkušenosti a praxi z práce ve vedení oddílů, středisek, kurzů nebo třeba větších akcí.

Řada zaměstnavatelů v dnešní době preferuje profesní zkušenost či odbornou praxi v oboru i po absolventech, kteří právě ukončili vzdělání. V takové situaci může být náročné přesvědčit o svých kvalitách potenciálního zaměstnavatele, když tvůrčí pracovní životopis kromě vzdělání zeje prázdnou. Nenech se touto situací odradit. Firmy si vysní dokonalého kandidáta a doufají, že ho naleznou. Často však velmi rády přijmou člověka, který sice nesplňuje do puntíku všechny požadavky, ale je u něj zřejmé, že bude dobrým zaměstnancem.

JAK ZAMĚSTNAVATELÉ VNÍMAJÍ SKAUTSKÉ AKTIVITY?

Svou skautskou činností ukazuješ, že nesedíš jen doma na židli. Jsi nejspíše aktivní člověk, který je zvyklý komunikovat s ostatními a umí v partě dojít ke společnému názoru. Firmy, zvláště u mladých lidí, nehledají expertní znalosti jako spíše „zápal pro věc“ a další osobnostní charakteristiky, podle kterých odhadují schopnost učit se a dále se odborně rozvíjet. Zajímají se, zda jsi proaktivní a snažíš se posouvat věci kupředu.

Skautské znalosti v profesním životopise uveď, ať už se hlásíš na pozici v IT, do truhlářské dílny či se ucházíš o místo chovatele slonů v místní ZOO. Skauting dobře rozvíjí tzv. soft skills, tedy „měkké dovednosti“,

mezi které patří komunikace, dlouhodobé plánování, organizování aktivit či spolupráce a schopnost vést druhé.

JAK NAPSAT PRVNÍ PRACOVNÍ ŽIVOTOPIS?

Inspirovat se můžeš v materiálu Skauting v pracovním životopise aneb jak uplatnit skautské zkušenosti ve výběrovém řízení. Svůj pracovní životopis (CV – curriculum vitae) zkus formátovat co nejpřehledněji. Vzhledem k malým pracovním zkušenostem je v případě absolventů vhodná maximální délka jedné A4. Vzdělání řaď tak, že začneš nejaktuálnějším studiem a skončíš tím nejstarším. Uveď vysokou školu či vyšší odbornou s jednotlivými dosaženými tituly a poté střední vzdělání s informací, zda bylo ukončeno

maturitou či výučním listem. Dobré je zmínit jak obor, tak instituci, kde studium probíhalo. Základní ani mateřskou školu neuváděj.

Na druhém místě se obvykle uvádí pracovní zkušenosti. Zde je prostor pro absolvované brigády, praxe a stáže. Je dobré zmínit, kde a jak dlouho tvoje praxe probíhala a v jedné, či dvou větách nebo jen v bodech popsat, o čem přesně byla. Napiš zde i brigády, které nemají s daným oborem nic společného. Ukažuješ tím, že něco děláš a netrávíš mládí jen na gauči před televizí.

Třetí část věnuj právě skautingu a všem mimoškolním a mimopracovním zkušenostem. Zmiň své funkce v oddíle či ve středisku. Ke každé funkci napiš pár bodů či vět o tom,

co přesně znamená. Je důležité popsat svou činnost běžnou řečí. Firemní personalista, pokud není skautem, se nebude umět orientovat v našich skautských termínech. Tipy, jak mluvit a psát o skautingu v CV, tak aby tomu zaměstnavatel rozuměl, se dočteš v již zmíněném materiálu Skauting v pracovním životopise.

Pokud se kromě skautingu věnuješ i jiné činnosti, která po tobě vyžaduje určitý typ schopností, zmiň ji na tomto místě také.

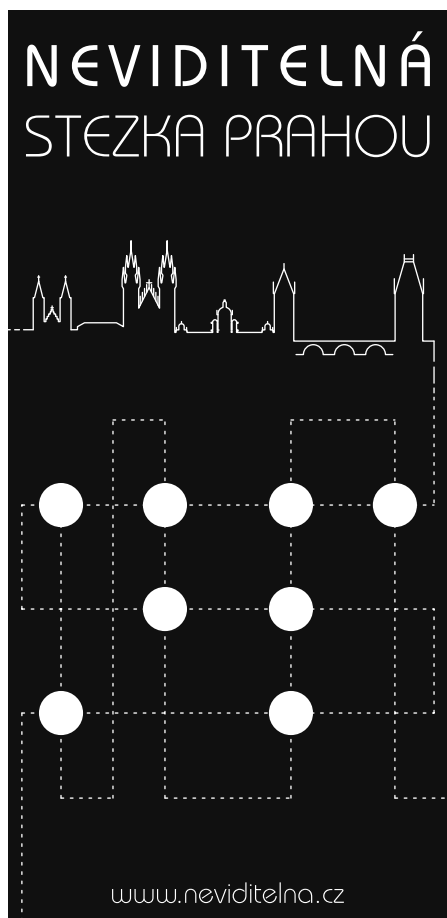
V kolonce dovedností uveď jazyky, které ovládáš spolu s příbližnou úrovní, na které se domluvíš. Dobré je popsat zkušenosti s počítačem. Umíš dělat webové stránky? Vytváříš grafiku či pracuješ s Photoshopem? Šup sem s tím! Je zde také prostor pro znalost programovacích jazyků či znalost produktů MS Office, typicky Excel. Nezapomeň zde i uvést skautské vzdělávací kurzy. Opět jednou, dvěma větami vysvětlí jejich účel a popiš, jaké dovednosti díky nim máš.

Na závěr můžeš přidat referenci. Obvykle je to kontakt na někoho, kdo tě osobně zná, spolupracoval s tebou a může o tobě říct pár slov v případě, že mu potenciální zaměstnavatel zavolá. Předtím, než zde takového člověka uvedeš, je dobré se ho zeptat na svolení. Je vhodné získat referenci od někoho „služebně staršího“ či „nadřídzeného“, zkrátka, aby to nepůsobil, že tě chválí kámoš z roverského oddílu.

DEJ SI NA PRACOVNÍM ŽIVOTOPISE ZÁLEŽET

Ačkoliv je životopis celkem rigidní forma textu, zkus ho vždy upravit a napsat na míru konkrétnímu zaměstnavateli. Lidé zabývající se ve firmách nábořem přečetli stovky životopisů a velmi dobře se v nich orientují. Každý takový zkušený člověk vám potvrdí, že je z CV a motivačního dopisu poznat, zda jej uchazeč napsal přímo pro ně, nebo má jednu verzi, kterou rozesílá beze změny na všechny strany.

Ač se v případě CV jedná opravdu jen o jednu stránku textu, je to práce, která zabere mnohem více času, než člověk obvykle odhaduje. Dobré CV za hodinu snad ani napsat nejde. Na jeho přípravu si udělej čas. Vyplatí se to. Z tvého životopi-

su to bude poznat. Zkus svůj výtvar na závěr ukázat kamarádovi či rodičům a popros je o zpětnou vazbu.

Všechny výše uvedené rady si přizpůsob ke svému ob-
razu; firmy a místa, o které se ucházíš. Obsah a forma
CV není určena zákonem a každý si ji upravuje podle
sebe. Při psaní tohoto článku jsme nad řadou doporu-
čení diskutovali a u některých bodů jsme se názorově
rozházeli. Někdo tvrdí, že v CV musí být pasová
fotka, jiní říkají, že se tam dávat nemá. Někdo píše da-
tum narození, jiní raději ne. Jsou zastánci stručného
vyjmenování funkcí a vzdělání bez dalších dodatků.
V případě absolventů se osobně domnívám, že dopsat
pár bodů či vět k jednotlivým položkám nemusí být
na škodu. Obecně je dobré držet se základních zvyků
a pravidel, které však v případě potřeby, a pokud
k tomu máme dobrý důvod, můžeme porušit.

Dobře napsaným CV novou práci nezískáš. Ještě tě
čeká celý kolotoč setkání, pohovorů a testování. Proto
je dobré mít své skautské zkušenosti promyšlené tak,
že o nich dokážeš dobře a srozumitelně mluvit. Nauč
se popsat své zkušenosti s vedením týmu, ochotu
převzít zodpovědnost či například kreativitu, kterou
prokazuješ při přípravě celotáborové hry.

Počítej také raději s tím, že CV budeš muset rozeslat
hodněkrát, než se ti nějaká firma ozve.

Rozesílání většího množství pracovních životopisů
bez jakékoliv odpovědi může být frustrující. Může se
ti stát, že se ti 14 dní po odeslání životopisu nikdo neo-
zve. To je běžné. Pokud je to ale firma a místo, o které
hodně stojíš, můžeš napsat email s dotazem, zda tvůj
životopis obdrželi a že bys rád znal jejich vyjádření.
Prokazuješ tím zájem a rozhodně tím nic nezkažíš.

KONTAKTY, KONTAKTY, KONTAKTY

Jedna z velkých výhod, kterou skauting při hledání
práce přináší, jsou kontakty. Využij svých známostí
a řekni svým kamarádům a známým, že hledáš

práci. Zaměstnavatelé rovněž preferují tento způsob
hledání potenciálních kandidátů. Získají tak člověka,
o kterém předem něco vědí.

Část pracovních míst, která chtějí firmy obsadit, se
na pracovních portálech nikdy neobjeví. Společnost
zkrátka nového zaměstnance najde skrze své sítě
kontaktů. S tím se pojí naše poslední doporučení.
Pokud najdeš firmu, která se ti líbí, ať už tím, co
dělá, nebo jaké hodnoty propaguje, pošli jim svůj
životopis, i když nemají zrovna vypsané žádné vý-
běrové řízení. Ve firmě se možná čerstvě rozhodli,
že přijmou nového člověka, a ještě nestihli novou
pozici inzerovat. Mohou ti třeba nabídnout jiné vol-
né místo, nebo, pokud jim padneš opravdu do oka,
nový post vytvoří přímo pro tebe. Firma si tě navíc
uloží do databáze potenciálních kandidátů a budeš
jeden z prvních, koho budou oslovovat při otevírání
nových pozic. ●

K pohovoru do mezinárodních firem, kde je pracov-
ním jazykem angličtina či němčina, se ti může
hodit slovníček s překladem skautských pojmů.
Odkaz nalezneš v materiálu Skauting v pracovním
životopise: Křižovatka → Fungující tým → Nástroje
podpory činovníků.

O tom, jak na přijímání nových kandidátů hledí sa-
motní zaměstnavatelé, se můžeš dočíst v rozhovoru
s Pudilem v červnovém čísle Skautingu: „Skauting
v životopise je skvělá věc, ale neměli bychom ho
přeceňovat.“

ŽIJEME V ZAJETÍ PRAVĚKÉHO MOZKU

AUTOR ONDŘEJ JANOŠKA – DVOJKA

Stál jsem onehdá u dřezu s kelímkem od jogurtu a při pohledu na odpadkový koš, ze kterého se na mě vyčítavě leskla špinavá lžička, mi přišla na mysl otázka: miliony let evoluce a tohle má být výsledek?

Navzdory tomu, co bychom chtěli, nejsme racionální bytosti. Lidský mozek je fakt supr, když trávíte dny na afrických planinách a noci v jeskyních, nicméně na moderní situace tahle „technologie“ není vůbec stavěná. A není se co divit; problémy přešly od „Je támhle v tom křoví lev?“ na „Vyplatí se nechat si vpravit do těla tuhle látku, abych se vyhnul nějakému neviditelnému nepříteli, co se vznáší vzduchem?“ mnohem rychleji, než se evoluce dokáže adaptovat. Následkem toho je naše rozhodování zanesené spoustou pravěkých způsobů přemýšlení. Je to přirozené pro každého z nás a nic s tím nejde dělat. Nebo ano?

FILTROVANÉ MYŠLENÍ

Zpracovávat velké množství informací dá hodně práce, proto se náš mozek po miliony let učil informace filtrovat a předpřipravovat tak, aby si ušetřil čas i drahocennou energii. Je to neskutečně chytrý systém, mnohonásobně urychlující proces uvažování. Obětovat pár procent přesnosti výměnou za nespálené kalorie bylo tehdy dost výhodné. Dnes už se kaloriemi tolik šetřit nemusí, zato přesnost uvažování je důležitější než kdy dřív. Z šikovných filtrů se tak stávají chyby myšlení a heuristiky. Heuristikami nazýváme zkusmá řešení zjednodušených verzí uvažovaných problémů.

Správně se rozhodovat o nějaké hluboké pravdě kazí jeden z největších kognitivních, respektive myšlenkových přehmatů: confirmation bias, do češtiny občas překládaný jako konfirmační zkreslení. Jedná se o podvědomé vybírání pouze takových dat, jež potvrzují to,

v co už věříme. Čím víc chceme výsledku věřit, tím těžší je se tohoto zkreslení vyvarovat. Prakticky to způsobuje vytváření *echochambers*, jakýchsi izolovaných bublin stejných názorů, do nichž se lidé automaticky připojují, aby se vyhnuli konfrontaci s opačnými názory. Tipuji, že vytváření pevných společenství bylo v pravěku důležitější pro přežití než pro hledání nejvyšší pravdy. Ve vědě jsme si confirmation bias moc dobře vědomi; ne jeden publikovaný článek o nalezení nové částice nebo psychologického efektu byl jen výsledkem podvědomého ignorování jiných vysvětlení pozorování. Jak tedy odstínit vlastní přesvědčení a vlivy okolí?

Dejme tomu, že máme tisíc lidí, již jsou nakaženi podivnou nemocí způsobující zvýšenou tělesnou teplotu. Na internetu jsme se dočetli, že koprovka dozajista nemoc zažene. Jak poznat, jestli je to doopravdy tak? Když začneme lít do každého smetanovou omáčku, nedostaneme žádnou užitečnou informaci – pokud někomu klesne teplota, mohl to způsobit lepší imunitní systém, odpočinek nebo klidně něco úplně jiného. Prostředí (v tomto případě všechno kromě podávání léku) má na výsledek nezanedbatelný vliv. Může a bude způsobovat náhodné odchylky, které náš pravěký mozek začne interpretovat jako indicie (ne)účinnosti léčby. Nejlepší by bylo nemocné zavřít do sterilních cel a nutit je od rána do večera polykat knedlíky nasáklé koprem, ale to je v lepším případě nehumánní. Musíme se smířit s tím, že pacienty nelze od prostředí izolovat.

V medicíně se rutinně používá takzvaná kontrolní skupina. Lék pak podáváme jen půlce testovaných a zjišťujeme, jestli se jim daří líp než kontrolní

skupině, kterou ponecháme svému osudu. Ještě lepší je tvářit se, že léčíme i kontrolní skupinu, aby nebyla znevýhodněná oproti té druhé a její problémy se nezhoršily z psychosomatických důvodů. Teprve poté, co se většině léčených daří líp než kontrolní skupině, můžeme říct, že léčba má prokazatelné účinky. **Bez kontrolní skupiny nemůžeme vědět, jestli má lék nějaký účinek, obzvlášť pokud nemáme opravdu velký vzorek populace.**

ILUZE INFORMOVANOSTI

Pokud však máme dobré, izolované informace a jsme si vědomi confirmation biasu, není těžké se racionálně rozhodnout. Vezměme si příklad Honzy z knihy Daniela Kahnemana: „Myšlení rychlé a pomalé“:

Honza je velmi plachý, uzavřený člověk vždy ochoten pomoci, ale příliš se nezajímá o lidi ani o skutečný svět kolem sebe. Tenhle skromný, slušný občan má smysl pro pořádek a vášně pro detaily. Je Honza spíš knihovník, nebo zemědělec?

Zkuste si v hlavě zformovat a odůvodnit odpověď. Otázka se to zdá být triviálně jednoduchá. Není většího stereotypu než uzavřený a pořádný knihovník. Zbytek popisu volbu jasně ukotvuje. Honza musí být knihovník. Samozřejmě to je chyták; barvitý popis charakteristik jedné osoby pouze vyvolává iluzi důkazu a jen málokdo se pozastaví nad tím, kolik knihovníků u nás je. Rychlé pogooglení napoví, že na jednoho knihovníka připadá více než třicet zaměstnanců v zemědělství. Třicet ku jedné je víc než dost na to, aby se i u zemědělců často objevovaly znaky typické spíš pro jiné povolání.

Samozřejmě nemůžeme v hlavě nosit databáze obskurních statistik zastoupení obyvatelstva ve všech profesích nebo snad relevantních vědeckých dat ke zodpovězení každé otázky – to je nereálné. A i když můžeme po každém výroku vyřčeném v diskuzi vytáhnout Google, hledání dat by bylo děsně

pomalé, tak jako tak podrobené heuristikám a tak otravné, že by s vámi stejně nikdo nechtěl diskutovat. Ponaučení je spíše v tom, jak přesvědčivé se můžou zdát i docela bezvýznamné informace. Nicméně z hledání relevantních informací se zase jednoduše sklouzává do pokusu o potvrzování původního přesvědčení. A ani „tvrdá“ data nejsou ta správná cesta.

LIDÉ NEJSOU KALKULAČKY

Nejošidnější pro moji intuici byly odjakživa statistiky, obzvlášť ty pošpiněné emocemi. Jistě nejsem jediný, spousta loterií si na tomhle faktu postavila byznys. Když mě z obrazovky přesvědčuje filantrop ve slušivém saku o výhodnosti kupování losů, těžko si představuji nezměrnost zástupů těch, kteří každé slosování prohrají. O to hůř, pokud nějaký z mých kamarádů jednou vyhrál dvacku ze stíračho losu. Právě na to loterie často cílí: když vím, že někdo loterii vždycky vyhraje, tak proč bych to nemohl být zrovna já? Loterie efektivně zneužívají nepředstavitelnosti obrovských čísel v kombinaci s mrňavými pravděpodobnostmi. Chladná matematika nezkažená lidskou intuicí jim vydělává dost nejen na milionové výhry, ale i na losy, reklamy, provoz poboček a platy stovek zaměstnanců.

Mnohem horší (nebo lépe řečeno přesvědčivější) než příběhy o štěstí výherce jsou zprávy o silných negativních zážitcích. V knize *The Universe and The Teacup* si autorka K. C. Cole představuje svět, v němž jsou cigarety zcela bezpečné, nicméně jedna cigareta z 18 750 krabiček má v sobě schovaný malý kousek dynamitu. V takovém světě by lidé všude velmi dramaticky umírali a není těžké si představit, že by taková zábava byla považována za šílenství. Nicméně počet úmrtí na následky kouření by se v takovém světě nelišil od počtů současných. Pokud je hrozba konkrétní, hmatatelná a vidíme něco, co považujeme za její jasnou příčinu, zdá se nám mnohem pravděpodobnější.

To samé vidím i u vakcín. Podle českého ministerstva zdravotnictví zemřelo přibližně 1,8 % nakažených, zatímco nahlášených úmrtí na následky vakcín je v Evropě podle Evropské lékové agentury (EMA) tisíckrát méně. To však není to, na co jsem myslel, když jsem čekal na vedlejší účinky vakcín v čekárně u doktora. Realita jehly v rameni byla sakra hmatatelnější než mlhavá možnost jakési nákazy někdy v budoucnosti. Bylo to, jako kdybych v ruce držel los a představoval si ty miliony, které mě *nevyhnutelně* čekají.

Po téhle zkušenosti rozumím strachu z vakcinace a je mi jasné, že moji naučenou důvěru ve vědu, jež ve mně držela jistotu bezpečí, nesdílí většina populace. V moderním světě nicméně musíme občas potlačit prehistorické uvažování ve prospěch vědecké důvěry; už neutlkáme před lvy. Podle čeho se ale rozhodovat? Inspirovat se nějakým chytrým člověkem?

FALEŠNÉ IDOLY

Věda není neomylná a vědci už vůbec ne. Celý náš aparát stojí na aktivním hledání omylu a vědecká metoda, pokud je správně aplikovaná, by se měla snažit hlavně vyvracet hypotézy, ne je potvrzovat. Jako se správnou věd s ní pracuje až tehdy, když nezbyde žádné jiné vysvětlení. Proč? Představte si třeba člověka, jenž bez vědecké metody dokazuje existenci mimozemšťanů, kteří postavili pyramidy. Obrovské kamenné bloky přece nemohli lidé bez mimozemské technologie přesunout. Časté vyobrazování bohů přicházejících z nebes také očividně poukazuje na vesmírné návštěvníky. Třešničkou na dortu pak bude fakt, že jedna z egyptských pyramid má souřadnice na *všechny* platné cifry stejné jako rychlost světla. Tolik důkazů na podporu hypotézy. Jak by teď vůbec mohl někdo o extragalaktické pomoci starým Egypťanům pochybovat? Asi si tipnete, že jednoduše.

Dokazování tedy nestačí, musíme se naopak držet zpátky a přejít na novou teorii, až když jsou alternativy téměř nemožné. Například v částicové fyzice je objev nové částice vnímán jako platný teprve tehdy, když je šance, že pozorujeme jen nějaké nesouvisající, vedlejší „efekty pozadí“, jedna ku třem a půl milionům. U odvážnějších objevů se aplikují i přísnější kritéria. I přesto se v částicové fyzice objevují ne zcela věrohodní lidé. Na mysl mi přichází třeba Jan Rak, doktor věd.

Čech a finský ex-profesor, který na jednu stranu pracoval na jednom z největších experimentů na světě a produkoval vědecky kvalitní výsledky, na stranu druhou ale opakovaně tvrdí, že lidé neumí procházet zdí jen proto, že tomu nevěří. Nutno dodat, že Raka má vědecká komunita za šarlatána a univerzita v Jyväskylä ho opakovaně žádala, aby přestal používat titul profesora, jenž od ní dostal.

Rak je mi ponaučením, že ne každý, kdo vypadá jako autorita, by měl mít nutně certifikát na pravdu. S vědomím confirmation biasu hlavně tehdy, pokud s danou „autoritou“ souhlasím. Na odfiltrování těchto dezinformací je efektivní názory průměrovat z více zdrojů – čím více, tím lépe. Správný postup by měl být rozhodovat se na základě vědeckého konsenzu – tzn. většinové shodě právě těch a pouze těch vědců problematikou se zabývajících. Nejlepší je jít od nejužší specializace na konkrétní problematiku k větší skupině pohybující se v celém příbuzném oboru. Extra body jsou za hledání opačných názorů.

Tenhle postup je praktičtější než zasvětit život studiu relevantních oborů, jenže to pořád není nic moc. Pro důležité životní myšlenky a přesvědčení není problém strávit pár večerů googlením, ne na každý kontroverzní názor však máme tolik času. Užitečným

V moderním světě musíme občas potlačit prehistorické uvažování ve prospěch vědecké důvěry

nástrojem pro první odfiltrování odvážnějších myšle- nek může být Occamova břitva.

DÁREK PŘÍTELE OCKHAMA

Occamova či Ockhamova břitva je filosofický nástroj pro „odřezávání“ pravděpodobně nesprávných vysvětlení. Jde o výrok, který by měl každý racionální člověk mít někde v hlavě uložený a ve vhodné chvíli ho zkusit použít. Často se formuluje zhruba takto: „Nepostulujeme více tam, kde si vystačíme s méně.“ Jinými slovy: typicky správné vysvětlení je takové, jenž stojí na méně předpokladech.

Nejlépe se dá Occamova břitva aplikovat na nejob- skurnější z konspiračních teorií. Třeba předpoklady lidí, kteří stojí za plochou Zemí, jsou nejen, že gravi- tace navzdory důkazům nedrtí planety do kulatých tvarů a že stín Země na Měsíci je při zatmění kulatý jen náhodou, ale také, že jsou všechny vesmírné spo- lečnosti od těch amerických, přes evropské až po rus- ké a čínské součástí tohoto obrovského spiknutí, stejně jako každý vědec a každý učitel na planetě. Za- tímco pro kulatou Zemi stačí předpokládat platnost gravitačního zákona, ze kterého tvar nevyhnutelně plyne – je jasné, že tady si „vystačíme s méně“.

I když je Occam silný nástroj, není všemocný. U složitějších otázek se totiž obě strany teorie začnou opírat o srovnatelné množství podobně odvážných předpokladů a u těch nejkomplicovanějších se může břitva stát škodlivou; laik pak nemusí poznat, které předpoklady jsou opravdu „ty navíc“ a měly by být odříznuté.

Za poslední dva roky jsem se dostal do mnohem více situací, jež si žádaly kritické myšlení, než na kolik jsem byl připraven. Trapně si vzpomínám na začátky pandemie a jak jsem se nechal strhnout emocemi nejen při vlastním rozhodování, ale hlavně při přesvědčování svých blízkých o mých názorech. Stejně jako občasný zkrat se lžičkou od jogurtu v koši mě tahle zkušenost upozornila, že ideál člověka – racionální bytosti – je pouze ideál. Pandemie mi však taky připoměla, jak důležité je snažit se tohoto ideálu dosáhnout.

Dříve nebo později se musíme postavit tváří v tvář faktu, že něčemu nerozumíme, a abychom si mohli udělat a šířit korektní názor, budeme muset obětovat nemálo úsilí a času. Možná, že když to tak budeme dělat alespoň my, budeme všichni blíže „Nejvyšší Pravdě“. ●

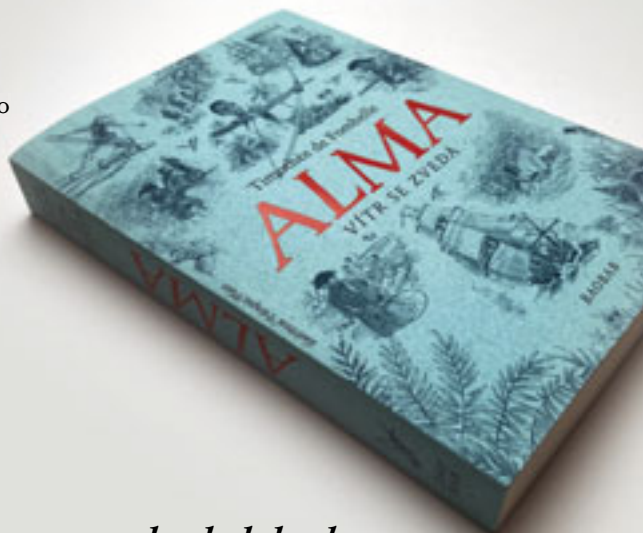
inzerce

ALMA *Vítr se zvedá*

V ukrytém údolí Isája, kde žije jen jediná rodina, se znenadání objeví bílý kuň. Malý Lan se nechá odnést na jeho hřbetě — a třináctiletá Alma se vzápětí vydá po bratrových stopách. Svět tam venku je ale úplně jiný než ten, v němž dosud byli doma: někteří lidé v něm jsou otroci, jiní je loví, prodávají a bohatnou na nich. K nejceněnějším otrokům patří příslušníci kmene, z nějž pochází Alma a její rodina. A na jedné otrokářské lodi zatím kluk jménem Josef Mars schovává do kapsy kapitánovy vzácné hodinky...

Timothée de Fombelle

(autor knih *Tobiáš Lolness*, *Vango*, *Dva životy pana Perla a Gloria*) napsal velké vyprávění o důležitých věcech, a hlavně o svobodě: té vnější i té, kterou nosíme v sobě, té naší i té pro ostatní. Kniha s podtitulem *Vítr se zvedá* je první ze tří dílů Almina příběhu.

www.baobab-books.net

SKAUTSKÁ VÝCHOVNÁ METODA: ZNÁMÁ – NEZNÁMÁ

AUTORKA ANNA VAŘEKOVÁ – BARBIE, JULIE MOTLOVÁ – JULČA

Skautská výchovná metoda (SVM) pomáhá vedoucím oddílů při výchově a rozvoji skautské mládeže. V tomto článku se společně podíváme na to, co se pod označením skautská výchovná metoda skrývá a jak její prvky zapojit do programu roverských společenství.

SVM V OSMI BODECH

Skautská Křižovatka říká, že „skautská výchovná metoda závazně charakterizuje skautskou výchovu. Vychází ze zásad stanovených zakladatelem skautského hnutí, které byly ověřeny více než sto lety praxe i poznatky moderní pedagogiky.“

Všechny body skautské výchovné metody udávají směr výchovy naší mládeže a pomáhají vedení oddílů naplňovat skautskou ideu. Ta pevně stojí na třech principech skautingu (povinnost k sobě, povinnost k druhým a povinnost k Bohu), které byly definovány Robertem Baden-Powellem. Jednotlivé body SVM z těchto principů vychází.

Skautská výchovná metoda je nástroj, který můžeme využít pro rozvoj duchovních, tělesných, mravních a sociálních dovedností všech věkových kategorií skautské mládeže. Zapojení konkrétních bodů je pro každý skautský věk jiné s přihlédnutím k vývoji poznávacích schopností věkové skupiny.

Osm bodů skautské výchovné metody, jak je v současné době známe, bylo definováno na světové konferenci WOSM v roce 1977, kde byly zařazeny do Ústavy WOSM. Patří mezi ně slib a zákon, učení se zkušeností, příroda, družinový systém, symbolické rámce, osobní růst, dospělí průvodci a zapojení do společnosti.

DĚLENÍ ROVERSKÉHO VĚKU

Mladší roveři, tedy RS mezi patnáctým a devatenáctým rokem, jsou narozdíl od skautů a skautek samostatnější. Snaží se začlenit do nových kolektivů, hledají a vytváří partu, do které mohou patřit, postupně přebírají více zodpovědnosti za vlastní rozvoj. Autoritou je pro ně stále starší průvodce.

Staršími rovery a rangers se v současné době rozumí členové roverských společenství mezi devatenáctým a dvacátým čtvrtým rokem věku. V tomto období dospívání se RS více začleňují do společnosti mimo

skauting, vytvářejí silnější sociální vazby a získávají více samostatnosti. Zároveň přebírají více zodpovědnosti nejen za sebe, ale i za své okolí. Pokud nejde o nově vzniklé společenství, mají RS již společné zážitky a zkušenosti. Ty skupinu pojí pevně dohromady, proto stávající společenství přijímá nové členy s obtížemi. Starší roveři a rangers se mohou stát dospělými průvodci pro začínající RS. Jako autoritu vidí nejen starší osoby, ale i vrstevníky.

SLIB A ZÁKON

Adolescenti v roverských společenstvech zpravidla bývají ve skautu před roverským věkem nějaký čas zapojeni jako členové oddílů či rádců a podrádci. Většina tedy již skautské zákony zná a prošla přípravou ke slibu, který poté i složili. Pro roverská společenství se bod SVM slib a zákon upozaďuje a stává se součástí běžného života. Vyšší váhu nese heslo RS: Sloužím!, které se stává alespoň částečnou motivací pro roverské programy. Jedním z hlavních výchovných cílů pro RS je vnitřní přijetí tří principů skautingu, ze kterých SVM a potažmo i slib a zákon vycházejí. S další přípravou ke slibu se setkáváme hlavně u jednotlivců, kteří se rozhodnou složit činovnícký slib a být aktivními činovníky.

ZLATÁ LINKA K DOSPĚLOSTI

Symbolický rámec je další bod skautské výchovné metody, který se v roverském věku pomalu vytrácí. Vzhledem k tomu, že za programovou náplň společenství nese odpovědnost celá skupina, může být složité udržet dějovou linku a naplánovat zapojení symbolického rámce do programu kmene. Nevýhodou zapojení složitějšího symbolického rámce je nutnost mít minimálně jednoho člověka, který program související se symbolickým rámcem naplánuje a ne vždy se tedy programu může účastnit se zbytkem skupiny.

Jako vhodná alternativa se nabízí využití zkušenějších členů kmene k vedení aktivit pro začínající a putující rovery. Pokud při středisku působí akční oldskauti, neváhejte je také oslovit.

Posrčením správným směrem na cestě k poznání sebe sama pro RS může být účast na čekatelských, vůdcovských či instruktorských kurzech.

Pokud se s rovery chystáte zapojit do programu symbolického rámce, můžete vyjít z doporučení

Kami na Roverské wiki: zapojte příběh o putování, cestě, dobrodružství.

DRUŽINA NEBO SPOLEČENSTVÍ?

Roverská společenství dělíme na větve dle věku či zaměření roverů a rangers. Větve společenství pak mohou působit jako samostatné jednotky.

Programový tip

Příjemnou tradicí roverského společenství se může stát pravidelné obnovení skautského slibu. Společně můžete také vymyslet RS slib vašeho společenství, který bude reflektovat vaše vnímání zákonů a nejvyšší Pravdy a Lásky. Proberte se zbytkem společenství, které body jsou pro vás důležité. Sejděte se kolem slibového ohně třeba na výročí založení vaší roverské větve!

Větší důraz v roverském společenství by měl být kladen na kolektivní rozhodnutí, nikoliv na jednoho či dva „vedoucí“ členy. Pro roverská společenství jsou vhodnější složitější programy pro nácvik spolupráce jako třeba program Společně dokážeme víc z webu chystamprogram.skaut.cz. Vítanými programy pro rozvoj roverů jsou i programy zaměřené na diskuzi, nácvik argumentace a podporu tolerance odlišných názorů, jako je třeba program s názvem Kompromis z již zmíněné stránky.

PŘÍRODA JAKO ZKUŠENOST

V roverském věku je kladen velký důraz na učení se vlastní zkušeností. Roveři a rangers postupně přebírají zodpovědnost za sebe i za druhé, učí se být platným členem společenství. Společně získané zkušenosti přitom formují vztahy ve skupině, pomáhají jí najít vlastní tradice a kulturu.

Velikou příležitostí k odpovědnosti pro rovery poskytuje i sama příroda. Ať už jde o organizaci úklidových brigád, tvoření land-artu, přespávání v přístřešcích z přírodnin či pod širákem nebo o přechody hor,

vždy je možné se naučit něco nového o sobě, lidech okolo nás a přírodě. Příroda sama pro rovery není jen příležitost k dobrodružství, ale i k poznání.

Ochrana přírody má naše organizace ukotvenou v zákonech, pro společenství se nabízí v rámci programu návštěva ekocenter, chráněných oblastí nebo třeba záchranných stanic divoké zvěře.

Velkou roverskou výzvou a zkušeností pro společenství může být organizace programu po celý rok jen venku.

OSOBNÍ ROZVOJ

Roverský program by měl podněcovat mladé lidi mimo jiné k objevování vlastních fyzických a duševních limitů, hledání vztahu k přírodě a vytvoření si osobního postoje k nejvyšší Pravdě a Lásce. I v roverském věku by nabízený program měl podporovat kritické myšlení a tvorbu vlastních názorů, nemusíme se bát hlubších diskuzí.

Roverský věk je období dospívání, podstatnou část tohoto období tvoří hledání vlastní podstaty, možnosti přispění společnosti a následná příprava k budoucímu povolání. Pro podporu RS na této cestě je možno využít nejen osobních výzev, ale i odborek a stezek.

Za zmínku stojí i nevzdělávací akce jako jsou roverská setkání, festivaly a tábory, které také mohou pomoci nasměrovat dospívajícího směrem k dalšímu osobnímu poznání.

Vytvořte si vlastní symboly a rituály nebo využijte symboly RS, které již máme – červenou šňůrku, roverskou hůl nebo patrona roverů, sv. Pavla z Tarsu.

ZAPOJENÍ DO SPOLEČNOSTI

Pro roverský věk je zapojení tohoto bodu SVM symbolizováno roverským heslem Sloužím! a může být těsně propojeno s osobním růstem jedince. Z praktického pohledu jde především o činnostnictví – zapojení se u mladších dětských oddílů či vzdělávacích kurzů. Dále pak mladší roveři mohou pomoci na větších akcích, pořádaných střediskem, či se samostatně podílet na organizaci akcí, jako jsou například místní skautský ples, či společná hra pro dětské oddíly nebo pro ostatní roverská společenství z okresu. Starší roveři mohou vyrazit na zahraniční skautské akce jako doprovod patrol. Ať už jako společenství nebo jednotlivci, starší RS také mohou nějaký čas věnovat dobrovolnické pomoci na mezinárodních skautských základnách. O této možnosti se více dozvíte na stránkách Mezinárodního odboru.

KDE HLEDAT SVM

S jednotlivými body skautské výchovné metody se můžeš lépe seznámit na Křižovatce. Pokud se ti nedaří vymyslet, jak zapojit konkrétní prvky výchovné metody do programu společenství, nezoufej. Inspirovat se můžeš nejen v tomto článku, ale taky na chystamprogram.skaut.cz, kde najdeš přehledně zpracované programy nejen pro RS, ale i pro ostatní věkové kategorie. Navštívit pro inspiraci můžeš také wiki.rovernet.cz, kde kromě programových nápadů najdeš i metodiky týkající se roverských společenství a přehled RS kurzů. ●

inzerce

NASTRAŽ UŠI!

Poslouchej články
z časopisů kdekoli
a kdykoli! → skaut.cz/podcast

NEBÁT SE ŘÍZNOUT DO DRUŽINOVÉHO SYSTÉMU

AUTOR JAROSLAV PETŘÍK – AUSTRALAN

V lesním stínu pod stromy je příjemný chládek a dvaadvacet děvčat, která se společně podílejí na vedení jednoho velkého dívčího oddílu, dnes tráví celý den workshopem o družinovém systému.

Dopoledne jsme se věnovali porozumění družinovému systému v jeho původní podobě, jak jej otcové skautingu zamýšleli, a jak se uplatňoval v prvních oddílech. Odpoledne pak děvčata analyzují vlastní oddíl, hledají, co jim funguje a co nefunguje a navrhnou cesty ke zlepšení.

„Schopnost myslet sama za sebe, nespolehat se na radu dospělých. Když se něco děje, nestát pasivně bokem a nečekat, až to někdo vyřeší, ale sama zkusit přijít s řešením,“ odpovídá Terka na otázku, co ve skautkách rozvíjí družinový systém. Po krátké diskuzi tuto dovednost zapisujeme na lístek jako „odpovědnost“ a přidáváme k přínosům družinového systému.

Ke konci dne dochází ke katarzi. Dvě skupiny samostatně připravují plány, jak družinám skautek poskytnout více samostatnosti a nastavit rovnocennější vztah mezi vedením, rádkyněmi a jednotlivými členkami. Jedna skupina navrhuje rozdělení oddílu, což spouští silné emoce. Je to citlivé téma a nebude jednoduché se dohodnout. Rozcházíme se s vědomím, že děvčata otevřela otázku, jejíž řešení bude možná bolavé a zdlouhavé, ale přesto je důležité, že se otevřela.

Když se o družinovém systému přemýšlí poctivě, dostaneme se ke struktuře oddílu – počtu a velikosti jednotlivých družin i celého oddílu, složení oddílové rady, roli odrůstajících rádců či fungování roverů. Máme-li rádkyně a rádce plnohodnotně začlenit do oddílové rady, musí v ní vznikat prostor.

Podoba oddílů je někdy výsledkem dlouhodobé tradice, jindy se dynamicky vyvíjí a reaguje na změny členské základny. V kritických letech 2000–2005, kdy klesl počet členů Junáka na polovinu oproti začátku devadesátých let, se řada oddílů spojila. Pak začal zájem o skauting růst a oddíly bobtnat – nezřídka mají 80, 100 i více členů. Rozpadají se do menších, autonomních celků se společným řízením. Jejich vedení jinou podobu oddílu nezažilo, těžko si proto představí, že by to mohlo být i jinak – vždyť „byli odjakživa dohromady“. Vnější impuls, který je přivede k přemýšlení o výhodách a nedostatcích současného nastavení a nabídne i jiné možnosti uspořádání, proto může být nesmírně cenný.

Neznamená to, že se všechny oddíly mají zastropovat na 32 členech a přesně kopírovat jednu šablonu. V některých případech je struktura oddílu historickou tradicí, často sahající před rok 1989. Pestrost skautského společenství se má zrcadlit mimo jiné i ve velikosti oddílů a středisek a v různých způsobech jejich uspořádání. Každé uspořádání však má být funkční a vytvářet vhodné podmínky pro rozvoj děvčat i chlapců s maximálním využitím skautské výchovné metody – a družinový systém je jejím klíčovým prvkem. Je proto užitečné se ptát, jak současná struktura oddílu družinovou činnost podporuje, nebo naopak omezuje.

Workshopy k družinovému systému nabízíme do léta 2023. Více informací zjistíš na webu ds.skaut.cz, pro objednání vlastního termínu se obračej na druzina@skaut.cz. Workshopy pořádáme ve spolupráci s Českou radou dětí a mládeže díky finanční podpoře MŠMT a EU (Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání) v rámci projektu Zvyšování kvality neformálního vzdělávání v Junáku.

STŘEDOEVROPSKÉ JAMBOREE 2022 V ČESKÉ REPUBLICE

AUTORKA **BARBORA BODLÁKOVÁ – BODLINA**

Možná již tušíš, že se něco takového chystá, a pokud ne, bude to pro tebe jistě skvělá zpráva. Středoevropské jamboree (nebo také Central European Jamboree, CEJ) se blíží! Uskuteční se od 2. do 12. srpna 2022 v České republice.

O CO JDE?

CEJ je mezinárodní akce pro skauty a skautky ve věku 14–17 let, určená primárně pro účastníky ze zemí Visegrádské čtyřky (Česko, Polsko, Slovensko, Maďarsko), která se koná každé dva roky v jedné z těchto zemí. Letos vyšlo pořádání na Českou republiku, kde byla tato akce naposledy v roce 2014. Účastníci starší 18 let mohou jet jako vedoucí patroly, nebo jako servisní tým.

PRAHA, MATKA MĚST

Letošní CEJ bude jedinečné v tom, že se uskuteční přímo v Praze, takže se můžeš těšit na zajímavé programy, které budou s touto jedinečnou lokalitou pracovat. Nemusíš se ale bát, že by to znamenalo nedostatek přírody, ta tam bude samozřejmě také. A navíc bude akce dobře dostupná.

IRIS

Tento ročník má také svůj unikátní název: Iris. Iris je bohyně duhy, a tak není překvapující, že tématem celé akce jsou barvy. K tomu se také pojí motto jamboree: „Palette of the world“. Program, ale i celá akce bude pracovat s myšlenkou rozmanitosti a pestrosti celého světa i jednotlivců, paletou barev světa, lidí okolo nás i naší vlastní.

Program tak bude hodně pestrý, těšit se můžeš na sportovní, kulturní, zamýšlečící či kreativní aktivity, nebo třeba na koncerty, výlety či přednášky.

POZVÁNKY

JAK SE MŮŽEŠ ZÚČASTNIT?

Záleží na tom, kolik ti v době konání akce bude. Roveři ve věku 14–17 let mohou jet jako účastníci, stačí když dají dohromady patrolu (devět účastníků a jeden dospělý vedoucí). Pokud ti ale bude více než 18, máš na výběr ze dvou možností. Buď můžeš jet jako vedoucí patroly, nebo jako servisák v rámci IST (international service team).

Ať tak či tak, registrace se spouští na začátku listopadu.

Pokud chceš být v obraze, můžeš akci sledovat na sociálních sítích:

Fb: Iris Central European Jamboree 2022 Czech Republic

Instagram: Iris CEJ 2022

Nebo na webových stránkách: cej2022.cz

V ČEM SPOČIVÁ ÚČAST V ROLI SERVISÁKA A VEDOUČÍHO PATROLY?

Servis tým zajišťuje plynulý chod akce, pomáhá s programy, v zázemí a všude jinde, kde je zrovna potřeba. Jeho členové si mohou vybrat oblast, která by je bavila, a samozřejmě mají kromě práce i program určený jen pro ně, a volný čas, který mohou strávit podle sebe. Platí nižší účastnický poplatek a za odměnu je na závěr čeká after party.

Vedoucí patroly se akce účastní stejně jako mladší účastníci, včetně všech programů a k tomu se stará o svoje svěřence.

A CO KDYŽ NEMŮŽU JET?

Pokud z nějakého důvodu nemůžeš na CEJ jet, ale lákalo by tě vidět, jak to na takové akci vypadá, můžeš dorazit alespoň na návštěvní den, který bude v sobotu 4. srpna. Když s sebou vezmeš tenhle článek, můžeš ho s organizátory vyměnit za volný vstup.

VZKAZ OD VEDOUČÍCH ČESKÉHO KONTINGENTU

Ahoj, my jsme Twiggia a Leela a společně vedeme Český kontingent na CEJ 22. Věříme, že jste po dlouhé době pandemie natěšení na všechna možná skautská setkání, a to hlavně ta mezinárodní.

Už za míň než rok se společně potkáme v Praze s dalšími pár stovkami skautů a skautek ze střední Evropy.

Začněte si taky shánět patrolu, abyste byli připraveni na registraci, která bude letos na podzim.

A hlavně sledujte Facebook a Instagram českého kontingentu, kde se budete pravidelně dozvídat nové informace. ;)

Nejzajímavější novinky se dozvíte v průběhu září, tak nezapomeňte dát Follow a sledujte příspěvky pod #cej22cz.

Pojed'te s námi na Jamboree do Prahy

P. S. na fotce je naše první návštěva budoucího areálu :) ●

Roverský lakrosový turnaj v Jedovnicích

Přihlašování: 6. září – 6. října

Termín akce: 6. listopadu

<http://www.skautkyjov.cz/2021/08/16/roversky-lakrosovy-turnaj-lakvrt-2021/>

Skautské středisko Kyjov pořádá turnaj pro rovery, kteří si užívají hraní lakrosu. Přihlásit se na akci lze jako jednotlivec, nebo celý tým (6–11 lidí). Veškeré vybavení ke hře zajistí pořadatelé.

Miquik

Termín akce: 10.–12. prosince 2021

<https://miquik.cz/>

Letos se Mikulášský víkend včetně Polibku múzy uskuteční v klasické podobě, tedy naživo, opět v Praze. Polibek múzy přináší večer plný koncertů, workshopů a jiných uměleckých programů. Sobotní den jsou semináře a večer následuje Taneční večer, kde se sejde víc než 1 000 skautů a skautek. Celou akci uzavírá Nedělní snídaneč v centru města

---

Workshop k družinovému systému

Termín akce: dle výběru do konce roku 2021

<https://ds.skaut.cz/>

Workshop je pro vedoucí oddílů a další členy vedení oddílů, kteří pracují s výchovnou kategorií skautek a skautů. Na workshopu vedoucí získá představu o přínosu družinového systému, prostor pro společnou tvorbu konkrétního plánu pro danou situaci oddílu a další způsoby podpory. Termín akce je dle vypsání nabídek, nebo na individuální domluvě.

Zimní táboření Předěl

Přihlašování: do začátku února 2022

Termín akce: 25.–27. února 2022

<https://predel.skauting.cz/>

Na zimním víkendovém táboření v Jizerských horách mají roveři a rangers možnost zkusit si přespat v iglú nebo si užít zimní přírodu na běžkách. Akce je pro lidi starší šestnácti let, kteří jsou schopni svižného pohybu na běžkách. O týden dříve, v sobotu 19. února, bude také možnost pomoci se stavěním iglú.

Trignis

Přihlašování: na podzim

Termín akce: 4.–6. března 2022

<https://trignis.skauting.cz/>

Skautské vzdělávací setkání Trignis se zaměřuje na duchovní, skautský, společenský a kulturní rozvoj pro zájemce od šestnácti let. V Salesiánském divadle v Praze Kobylisích nabídne volitelné programy, workshopy, přednášky a diskuze zajímavých osobností, koncerty a další programy.

Navigamus 2022

Termín akce: 2.–5. června 2022

<https://navigamus.cz/>

Celostátní setkání vodních skautů ve věku od 6 do 18 let bude v Mostě u jezera Matylda. Akce bude tento rok slavit desátý ročník a organizátoři připravili předprogram, který účastníci plní před Navigamem. Ten se bude následně promítat do akce samotné. Roveři a rangers starší 15 let se mohou hlásit do servis týmu.

Upozornění: Informace jsou platné k 1. září 2021. Vzhledem k vývoji pandemické situace doporučujeme si aktuální stav ověřit na stránkách jednotlivých akcí.

kytary.cz

QUALITY
Taylor
GUITARS

Tvůj muzikální
parták na cesty

 · WARMPEACE ·

DOKUD JSI
V TEPLE,
HOUBY SE
TI DĚJE.

Drago

Ultralehká pěřová bunda

Alaskan

Severská pěřová bunda

Swing Lady

Ultralehká dámská pěřová bunda

DWR úprava neobsahuje
fluorcarbonové látky, které nepříznivě
ovlivňují zdraví lidí i zvířat.

www.warmpeace.cz